

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนา
องค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลลังหว้า
อำเภอแก่งง จังหวัดระยอง

THE STUDY OF PEOPLE 'S PARTICIPATION IN MAKING
DEVELOPING PLAN FOR A LOCAL ADMINISTRATIVE
ORGANIZATION : A CASE STUDY OF WANGWA LOCAL
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, KLANG, RAYONG

สารนิพนธ์

ของ

อุ่รวรรณ แจ่มใส

44020321

เสนอต่อมหาวิทยาลัยบูรพาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการพัฒนาชุมชน

มีนาคม 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ดำเนินเรื่องได้ด้วยความกรุณาและการให้คำปรึกษาแนะนำเป็นอย่างดีจากอาจารย์กานพ พนัญเชิง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่ให้อนุเคราะห์ให้ดำเนินปรึกษา ตรวจ แก้ไขจนดำเนินเรื่องได้ด้วยความเรียบร้อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอบพระคุณมา ณ. โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณนายสันติเมตร สุวรรณวี ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลลังหัวว้า ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาภาคสนาม และพี่พนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบลลังหัวว้าทุกท่านที่ได้อ่านความคิดเห็นและให้ความสนใจสนับสนุนช่วยเหลือในการจัดทำวิจัยในช่วงฝึกงานและเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนการดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษาและแนะนำอย่างดีเยี่ยม ทำให้งานวิจัยสำเร็จลงได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณประชาชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลลังหัวว้าทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณครอฟรัส แจ่มใส ที่เคยเป็นกำลังใจและคอยให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ ในการทำสารนิพนธ์

สุดท้ายขอขอบคุณเพื่อนานิสิตชั้นปีที่ 4 เอกการพัฒนาชุมชนทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ และเป็นกำลังใจให้การทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ออกมาสมบูรณ์ที่สุด

อุไรวรรณ แจ่มใส

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกรณีศึกษา ตำบลคลังหว้า อันกอแกดง จังหวัดระยอง” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคลังหว้า ระดับในการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคลังหว้า และความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกับระดับในการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลลังหว้า

ผลการศึกษาพบว่า

ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลด้านแผนพัฒนาตำบลเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเสนอปัญหาความต้องการ เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือขั้นตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผน และอันดับสุดท้ายคือขั้นร่วมกำหนดดูทธศาสตร์และแนวทางพัฒนา

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล กับระดับในการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลลังหว้า พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ABSTRACT

The study of People 's Participation in Making Developing Plan for a Local Administrative Organization ? A Case Study of Wangwa local Administrative Organization, Klang,Rayong. This research aims to study the level of understanding of people 's participation in making developing plan for Wangwa Local administrative organization and to study the relationship between the level of understanding and the level of participation in Wangwa.

The result shows that the understanding of people's participation in making developing plan for Wangwa Local administrative organization is in high level ; The understanding of people 's participation in planning, and the understanding of people's roles are scored respectively.

The level of people 's participation in making developing plan for Wangwa Local administrative organization is in high level : The level of people's participation in presenting problems, monitoring the plans, and determining strategies are scored respectively.

The relationship between the understanding of people 's participation and the level of people's participation in making developing plan Wangwa Local administrative organization shows the positive relationship.

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	หน้า
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
บทที่	ช
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	1
ปัจจัยการศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ข้อจำกัดของการศึกษา	3
2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผน	5
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา	5
แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชามติ และชุมชน	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชามติ และชุมชน	10
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาห้องถิน และระเบียง ก្នុងหมายที่เกี่ยวข้อง	12
กรอบแนวคิดในการศึกษา	15
นิยามศัพท์เฉพาะ	27
3 ระเบียบวิธีการศึกษา	
วิธีการศึกษา	30
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	30
ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล	30
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ 31

การวิเคราะห์ข้อมูล 32

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 32

เกณฑ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล 33

4 ผลการศึกษา 35

ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 35

การมีความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์กร
บริหารส่วนตำบล 37

การมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล 39

ความตั้งใจระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผน
พัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ
วางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล 42

5 สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ 45

สรุปผลการศึกษา 45

ข้อเสนอแนะ 48

บรรณานุกรม 49

ภาคผนวก 53

ประวัติย่อของผู้ศึกษา 66

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ทดสอบร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามเพศ	35
2 ทดสอบร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามอายุ	36
3 ทดสอบร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามอาชีพ	36
4 ทดสอบร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามรายได้	37
5 ทดสอบความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล	37
6 ทดสอบระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล	38
7 ทดสอบจำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล	39
8 ทดสอบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล	41
9 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผน พัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผน พัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล	43

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จะอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ภายใต้การควบคุมของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลไกที่สำคัญที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะใช้ในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาตำบล และแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนคือ แผนพัฒนาตำบล ซึ่งพระราชนูญตีสภาร่างแบบและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มาตรา 59 (2) กำหนดให้คณะกรรมการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล แล้วเสนอสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลตามมาตรา 46 (1) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงจำเป็นต้องมีแผนพัฒนาตำบลของตนของ ตามบทบัญญัติของกฎหมาย โดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย(2546, หน้า 14-43) ว่าด้วยการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2546 ได้ระบุถึงหลักการ ไว้ว่า ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนา 3 ปี และแผนปฏิบัติการ โดยถือเป็นส่วนย่อยของแผนพัฒนาอีกด้วย ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลจะมีอำนาจอิสระในการจัดทำแผนพัฒนาอย่างเต็มที่

ในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลแบบมีส่วนร่วมนี้ เป็นความพยายามที่จะส่งเสริมให้ชาวบ้านผู้นำห้องถิ่น กลุ่ม และองค์กรชุมชน ได้ใช้องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเวทีในการกำหนดทิศทางร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินกิจกรรมการพัฒนาระดับตำบล การเข้ามีส่วนร่วมของชาวบ้าน ผู้นำ กลุ่ม องค์กรชุมชนอย่างแท้จริง น่าจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เข้มแข็ง สามารถเป็นหน่วยงานในการบริหาร จัดการ การประสานงาน การวางแผน การบริหารงบประมาณและข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบ

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในเรื่องการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลก็คือ จะทำอย่างไรที่จะให้ชาวบ้าน กลุ่ม องค์กรชุมชนที่หลากหลาย มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ (Sense of Ownership) ซึ่งจะต้องมีโอกาสให้ตั้งแต่การช่วยกันคิด ตัดสินใจ การร่วมจัดทำแผน และที่สำคัญต้องไม่ขึ้นอยู่กับการพึงพิงบุคคลภายนอกชุมชน

ในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ประชาชนต้องมีความสำคัญและมีบทบาทอย่างมากในการกำหนดแนวทางในการพัฒนา ในลักษณะของการมีส่วนร่วม

ในการคิดวางแผน ร่วมดำเนินการ และร่วมกันรับผิดชอบ แค่น่องจากการวางแผนพัฒนาต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมนั้น ยังคงเป็นเรื่องใหม่ในกระบวนการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ ดังนั้นจึงอาจมีปัญหาและอุปสรรคในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ว่ากระบวนการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างไร มาจากความต้องการของประชาชนในหมู่บ้าน ตามหลักของการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเต็มที่หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของประชาชน ในกระบวนการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลล้วงหน้า อ่าเภอแกลง จังหวัดระยอง
2. เพื่อศึกษาระดับในการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลล้วงหน้า อ่าเภอแกลง จังหวัดระยอง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของประชาชน ในกระบวนการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล กับระดับในการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

ปัญหาการศึกษา

1. ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลล้วงหน้า อ่าเภอแกลง จังหวัดระยอง อยู่ในระดับใด
2. ระดับในการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลล้วงหน้า อ่าเภอแกลง จังหวัดระยอง อยู่ในระดับใด
3. ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับระดับในการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

1. ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจและระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์กรบริหารส่วนตำบลลังหัวว่า อ่านออกเก่ง จังหวัดระยอง ดังนี้

- ความรู้ความเข้าใจของประชาชน ในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน ด้านแผนพัฒนาตำบล

- การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ขั้นเสนอปัญหาความต้องการ ขั้นร่วมกำหนดคุณภาพมาตรฐาน และแนวทางพัฒนา ขั้นตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

- ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน ด้านแผนพัฒนาตำบล

- ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ขั้นเสนอปัญหาความต้องการ ขั้นร่วมกำหนดคุณภาพมาตรฐาน และแนวทางพัฒนา ขั้นตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผน

ขอบเขตประชากรและพื้นที่

ประชาชนที่เป็นสมาชิกหมู่บ้านในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลลังหัวว่า และเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์กรบริหารส่วนตำบลลังหัวว่า อ่านออกเก่ง จังหวัดระยอง ทั้งหมด 180 คน และมีการเดิอกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 123 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบูรณาการวางแผนพัฒนาตำบลลังหัวว่า อ่านออกเก่ง จังหวัดระยอง

2. ทราบถึงระดับในการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลวังหว้า อําเภอแก่งลง จังหวัดระยอง
3. ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล กับระดับในการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
4. นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาให้ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลวังหว้าทราบ เพื่อนำเสนอข้อมูลไปประกอบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหว้าต่อไป

ข้อจำกัดของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่เข้าร่วมประชุมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งผู้ศึกษาต้องทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างในเวลาที่ทำการประชุม จึงทำให้เกิดความยุ่งยากในการเก็บรวบรวมข้อมูล เนื่องจากเวลาที่จำกัดและเป็นเวลาที่กลุ่มตัวอย่างทำการประชุมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ช่วงกลางตัวอย่างจะขาดความสนใจในการตอบแบบสอบถาม

บทที่ 2

ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลกล่าวไว้ว่า อำเภอแก่งง จังหวัดระยอง ผู้ศึกษาได้รับรวมแนวคิด ทฤษฎี ระเบียบกฎหมาย อุปสรรคและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดประเด็นของการศึกษาไว้ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผน
2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา
3. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชามติ และชุมชน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชามติ และชุมชน
5. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาท้องถิ่น และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผน

ความหมายของการวางแผน

การวางแผน ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมขั้นแรกของการบริหารงาน เป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้การทำงานบรรลุเป้าหมายได้ด้วยวิธีที่ดีที่สุด โดยมีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนไว้หลายท่าน ดังนี้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (ม.ป.ป., หน้า 149-151) กล่าวว่า การวางแผน (planning) จะเกี่ยวข้อง กับการกำหนด (การเดือกด) การกิจ (mission) และวัตถุประสงค์ (objectives) ตลอดจนกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ซึ่งต้องอาศัยการตัดสินใจ การเลือกระหว่างทางเลือกปฏิบัติในอนาคต ดังนั้น แผน (plane) จะบอกเหตุผล (วิธีการ) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่เลือกไว้ การวางแผน (planning) จะเป็นการสร้างสะพานเพื่อให้เดินไปถึงสิ่งที่ต้องการจากผลของการวางแผน จะได้แผน ออกแบบซึ่งเป็นเครื่องมือ (วิธีการ) เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

การวางแผนเป็นขั้นแรกของกระบวนการบริหาร เป็นกระบวนการในการพิจารณาลักษณะ องค์การในอนาคต การเลือกและปฏิบัติการที่มีประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในอนาคต

หมายถึง ข้อความที่แสดงการกระทำที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง ซึ่งนำสู่เพื่อช่วยให้ องค์การประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

แผน เป็นวิธีการ หรือ การปฏิบัติ ซึ่งผู้บริหารตั้งใจที่จะใช้ให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

อนันต์ เกตุวงศ์ (2515, หน้า 1) กล่าวว่า การวางแผนเป็นของคุ้กันกับการพัฒนา คงไม่มี สังคมใด หรือประเทศไหน ที่พัฒนาโดยไม่มีการวางแผน ทั้งนี้ เพราะการวางแผนเป็นสิ่งที่นำไปสู่ การเปลี่ยนแปลงอย่างมีระบบ (systematic change) ดังนั้น ทั้งการวางแผนและการพัฒนา จึงเป็นสิ่ง จำเป็นสำหรับสังคมทุกแบบ และองค์การสหประชาชาติได้ให้คำนิยามของการพัฒนาไว้ว่า การ พัฒนา คือ กระบวนการของการยอมให้และส่งเสริมให้ประชาชนได้รับสิ่งที่ขาดดองการ อันหมาย ถึงความพยายามที่จะทำให้เกิดความจริงจังก้าวหน้าทางสังคมของมวลมนุษย์ และเป็นการกระทำที่มี ระบบ

ชัคกัด เทียงตรง (2520, หน้า 19) กล่าวว่า การวางแผนหมายถึง การบูรณาการที่เกี่ยวกับการ เตรียมการวินิจฉัย และตัดสินใจที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคต เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย หรือ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยวิธีการที่ดีที่สุด

องค์การบริหาร จำเป็นต้องดำเนินจึงหลักประ โยชน์ทุกด้านในสังคม และมีเป้าหมายสูงสุด คือ การจัดบริการสาธารณะให้เป็นไปตามความต้องการของมวลมนุษย์ในสังคมนั้น ๆ เป็นสำคัญ การที่จะบริหารงานให้เกิดประสิทธิผลอย่างประหัดและเป็นธรรมได้นั้น ก็จำเป็นต้องมีการวางแผน

สำนักงานพัฒนาเมือง (2534, หน้า 4) ให้ความหมายของการวางแผนพัฒนา (development planning) หมายถึง การกำหนดและตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะดำเนินงานอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อใด และใครเป็นผู้ดำเนินงาน หรือรับผิดชอบ โดยมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายเพื่อการพัฒนาทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม โครงสร้างพื้นฐาน และการเมือง การบริหาร ทั้งนี้ โดยการนำปัญหา (problem) ความต้องการ (need) นโยบายหรือคำสั่ง (policy or directive) และศักยภาพ (potential) มาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดเป็นวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการแก้ไขปัญหา สนองตอบต่อความต้องการของ นโยบาย และพัฒนาศักยภาพแล้ว จึงกำหนดออกมาในรูปของแผนงานและโครงการ เพื่อพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขสภาพต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

ธงชัย สำนิติวงศ์ (2536, หน้า 1-2, 31) กล่าวว่า การวางแผน ได้ถูกยกเป็นหัวข้อการบริหาร ที่ได้รับความสนใจมากที่สุดในวงการนักบริหาร มีอาชีพทั้งหลาย การวางแผนเป็นกระบวนการ ซึ่งบุคคล หรือองค์การทำการตัดสินใจไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับงานบางอย่างที่จะกระทำในอนาคต

กระบวนการดังกล่าวจะประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ที่เป็นชุดกิจกรรมต่อเนื่องกัน ซึ่งบางขั้นตอนอาจเป็นเรื่องที่ต้องทำกันที เพื่อที่จะให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการได้

กระบวนการวางแผน

ส่วนประกอบที่สำคัญของกระบวนการวางแผนจะประกอบด้วย

1. การพิจารณากำหนดข้อมูลเชิงนโยบายเกี่ยวกับอนาคต โดยพิจารณาจากปัจจัยอิทธิพลที่มาจากการออกแบบและภัยใน ประกอบกับการคาดการณ์แนวโน้มของเรื่องที่เกี่ยวข้องและที่จะกระทบต่อองค์กร

2. การพิจารณากำหนดวัตถุประสงค์ระยะยาว ซึ่งเป็นการระบุถึงจุดมุ่งหมายทั่วไปขององค์กร

3. พัฒนากลยุทธ์ที่ดีที่สุด ที่จะช่วยให้องค์การสามารถดำเนินไปสู่วัตถุประสงค์ต่าง ๆ ได้โดยการใช้ประโยชน์จากปัจจัยภายนอกและภายในอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

4. จัดทำเป้าหมายระยะปานกลาง ที่ชี้明ได้มีการระบุถึงผลสำเร็จขององค์การที่ประสงค์จะทำให้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

5. กำหนดแผนดำเนินงานต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องทำ เพื่อจะสามารถแบ่งสรรทรัพยากรที่พอเพียง เพื่อสำหรับการทำงานที่บรรลุเป้าหมายได้ในที่สุด

6. การปฏิบัติตามแผนที่ได้กำหนดไว้

7. ดำเนินการให้มีการสรุปผลและรวบรวมข้อมูลย้อนกลับ ทั้งนี้เพื่อสามารถนำผลงานที่ได้ปฏิบัติไปแล้วเปรียบเทียบกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ที่ได้ระบุไว้ดังແຕ່เริ่มแรก

กรรมการปักครอง (2543, หน้า 1) การวางแผนเป็นเทคนิคของการมองล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ เป็นการพยากรณ์การปฏิบัติงานในอนาคตว่าจะต้องทำอะไรบ้าง ทำเมื่อไร ทำที่ไหน เพื่อให้งานสำเร็จตามความประสงค์ เพื่อบรรเทาความเครียดในการใช้สมองให้น้อยลงในการปฏิบัติงาน แผนงานที่ดีย่อมเน้นถึงการป้องกันไม่ให้มีการล่าช้า มากกว่าการแก้ไขในภายหลัง เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงความยุ่งยาก หรืออุปสรรคที่จะพึงมี พร้อมทั้งกำหนดวิธีการแก้ไขไว้พร้อมเสร็จ ในการวางแผนงานจะต้องวางแผนแนวทางและวิธีปฏิบัติไว้ให้พร้อมตลอดการกำหนดว่าขั้นใดบ้างที่จะบังเกิดผลตามต้องการ และงานขั้นต่าง ๆ นี้จะได้รับปริญัติก่อนหลัง ส่วนมากการวางแผนงานที่ได้ผลนั้น เป็นแผนงานที่จะต้องสามารถดัดแปลงแก้ไขได้ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพที่เปลี่ยนแปลงอยู่เป็นนิจ

กรรมการปักครอง (2543, หน้า 2-3) องค์ประกอบของการวางแผนที่สำคัญ 7 ประการ

1. การวางแผนเป็นกระบวนการ (planning is the process) หมายความว่า การวางแผนเป็นกิจกรรมต่อเนื่องที่ต้องการกระทำติดต่อกันไปเป็นระยะ ๆ โดยมิได้ขาดตอนหรือหยุดนิ่ง ทั้งนี้ เพราะแผนจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้คำว่า

กระบวนการ (process) ซึ่งมีความหมายที่ลึกซึ้งถึงการผสานกันอย่างได้สัดส่วนขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยนำเข้า (input) ของระบบซึ่งได้แก่ ทรัพยากรต่าง ๆ รวมทั้งผลงานที่ช่วยให้ทรัพยากรนำเข้าดังกล่าวขับเคลื่อนความสัมพันธ์และเกิดปฏิริยาที่ทำให้บรรลุเป้าหมายต่อไป

2. การเตรียมการ (of preparing) หมายถึง การเตรียมข้อมูลนุเคราะห์ ตลอดจนทรัพยากรต่าง ๆ สำหรับการวางแผน และการปฏิบัติตามแผน และยิ่งกว่านั้น ยังหมายถึงการเตรียมอำนาจ (authority) ให้กับบุคคลและองค์กรที่ทำหน้าที่ในการวางแผน เพื่อผลักดันให้แผนเป็นความจริง และหน่วยปฏิบัติรับเอาไปปฏิบัติได้

3. ชุด (a set) คำว่า set ในที่นี้ หมายถึง ชุดของข้อมูลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจ ทั้งนี้ เพื่อการวางแผน ไม่อาจตัดสินใจด้วยข้อมูลชิ้นใดชิ้นหนึ่งได้ แต่จะต้องอาศัยข้อมูลเป็นชุดเพื่อศึกษาให้ครบถ้วน ทั้งส่วนที่เป็นผลได้และส่วนที่เสียไปเมื่อทำโครงการหรือแผนงานนั้น

4. การตัดสินใจเพื่อการกระทำ (of decisions for action) หมายความว่า การวางแผนจะต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการปฏิบัติด้วย

5. ในอนาคต (in the future) หมายความว่า การวางแผนเป็นการคาดการณ์คร่าวมีอยู่ใน การคาดหวัง อนาคตที่แม่นยำจริง ๆ

6. เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ (directed at achieving goals) หมายความว่า การวางแผนจะต้อง มีการกำหนดเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน

7. โดยวิธีที่ดีที่สุด (by optimal means) หมายความว่า การวางแผนจะต้องมุ่งหาทางเลือกที่ จะกระทำการให้แผนนั้นบรรลุเป้าหมาย ได้ด้วยวิธีที่ง่าย ใช้ทรัพยากรน้อยและเวลาสั้นที่สุด

สรุปได้ว่า การวางแผนเป็นขั้นตอนแรกของการบริหารงาน เป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดที่ทำ ให้การทำงานบรรลุเป้าหมาย ได้ด้วยวิธีที่สุด และเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการดำเนิน งานขององค์กร กำหนดภารกิจและกิจกรรม โดยการนำไปปูทาง ความต้องการ นโยบาย ระเบียบ คำสั่ง ศักยภาพขององค์กรและลิ่งแวงด้านทั้งภายในและภายนอกมาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดวัตถุ ประสงค์ ตัดสินใจและวินิจฉัยทางเลือกในอนาคต เพื่อให้องค์การประสบความสำเร็จตามวัตถุ ประสงค์ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหา สนองตอบความต้องการและเป้าหมาย การพัฒนาศักยภาพขององค์กรได้ ซึ่งการวางแผนเป็นกระบวนการที่ต้องเกิดขึ้นควบคู่ไปกับการ พัฒนา เมื่องค์กรองค์กรหนึ่งเกิดการวางแผนไม่ว่าจะเป็นการวางแผนโครงการหรือการวางแผน งานจุดประสงค์ของการวางแผนนั้น ๆ ย่อมจะหมายถึงความต้องการพัฒนาองค์กรหรือหน่วยงาน นั้น ๆ นั่งเอง

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา

ลิบิต อญตี (2538, หน้า 20) อธิบายว่า แนวทางของการพัฒนานี้ ควรเป็นเรื่องของประชาชัชนี่เข้ารูป เป้าหมายมีความต้องการ เขามีความพยายาม เขาร่วมมือกัน เขายันบันแข็ง ให้เขายับดันศักยภาพ (release potential) ออกมากจากพลังในตัวเขาให้มากที่สุด มองการพัฒนาเป็นการรวมความหมายสำคัญของการพัฒนา คือ กระบวนการเพื่อเพิ่มความสามารถของคนส่วนใหญ่ในอันที่จะปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนโดยต่อเนื่อง โดยอธิบายว่า กระบวนการพัฒนาจะส่งผลถึงคนส่วนใหญ่ใน 3 ลักษณะคือ

ประการแรก การพัฒนา หมายถึง ความก้าวหน้า ซึ่งถ้าเป็นเรื่องเศรษฐกิจเรียกว่าความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ทางสังคม เป็นเรื่องของการมีเหตุผล ตลอดจนระบบและกลไกซึ่งเอื้ออำนวยให้สามารถใช้เหตุผลเป็นหลักในการตัดสินใจ และลดความขัดแย้งโดยสันติวิธี เป็นต้น

ประการที่สอง การพัฒนามีความหมายรวมถึง ความมั่นคง ถ้าเป็นทางเศรษฐกิจหมายถึง เศรษฐกิจทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ ไม่มีปัญหาเรื่องเงินเพื่อ ถ้าในสังคมมีความมั่นคง คือ สังคมมีความสงบสุข สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้โดยปราศจากความรุนแรง

ประการที่สาม คำว่าการพัฒนาอกจากจะหมายถึงความก้าวหน้าและมั่นคงแล้ว ยังควรหมายรวมถึง ความเป็นธรรมอีกด้วยในลักษณะที่ว่า ประชาชนทุกคนในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วม และได้รับผลกระทบจากการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตามควร

ติน ปรัชญาพุทธ (2542, หน้า 50) กล่าวว่า ทฤษฎีพัฒนาองค์การ (organization development) หรือ โอดี (OD) มีวัตถุประสงค์ที่ว่า ๆ ไป เพื่อที่เพิ่มความสามารถขององค์การ เน้นการร่วมแรงร่วมใจ ซึ่งการพัฒนาองค์การ มีขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นค้นหาเหตุของปัญหา (diagnostic)
2. ขั้นวางแผนการดำเนินงาน (action – planning)
3. การปฏิบัติการให้เป็นไปตามกลยุทธ์ทั่วไป (implementing)
4. ขั้นประเมินผล (valuating)

สรุปได้ว่า การพัฒนาเป็นกระบวนการเพื่อเพิ่มความสามารถของคนและองค์การ ในอันที่จะปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งการพัฒนาที่ศักยภาพมากที่สุด ต้องมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาอันด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชามติ และชุมชน

ดิเรก ฤกษ์สาหวราย (2524, หน้า 71) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมในท้องถิ่นว่า หมายถึง กระบวนการที่สามารถของชุมชนที่กระทำการออกแบบในลักษณะของการทำงานร่วมกัน ที่จะแสดงให้เห็นถึงความต้องการร่วม ความสนใจร่วม มีความต้องการที่จะบรรลุถึงเป้าหมายร่วมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง หรือดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้เกิดอิทธิพลต่อรองอำนาจติดน ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม หรือการดำเนินงานกันเพื่อให้เกิดอิทธิพลต่อรองอำนาจทางการเมือง เศรษฐกิจ การปรับปรุงสถานภาพทางสังคมในกลุ่มชุมชน

กลุ่มสังคมศาสตร์สาธารณสุข (2525, หน้า 21) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนหมายถึง การสร้างประชาธิปไตย คืนอำนาจแห่งการกำหนดการพัฒนาให้แก่ประชาชน ในกระบวนการนี้อย่างน้อยที่สุดประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการกำหนด วางแผน และดำเนินการในเรื่องที่เป็นปัจจัย ที่มีผลกระทบต่อการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ แก้ไขความเดือดร้อนของพวกราช ซึ่งจะเป็นไปได้ด้วยเมื่อประชาชนได้อ่านใจ ได้ทรัพยากรจากพวกราชกลับคืนมา และนั่นคือหมายถึงกระบวนการทางประชาธิปไตยและการประกอบกรอบดูแลของ

เงินสักดิ์ ปั่นทอง (2525, หน้า 11 – 13) ได้แบ่งขั้นตอนการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้เป็น 4 ขั้นตอน

1. การมีส่วนร่วมในการคืนหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม
3. การมีส่วนร่วมในการลงทุน และปฏิบัติงาน
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน

ลือชัย ศรีเงินധน และพาสุข เอนกวนิช (2526, หน้า 12 – 13 อ้างถึงใน เดชา เกษวิลัย, 2540, หน้า 23) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญสำหรับประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ

1. ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินการสรุปและแยกแยะปัญหาความต้องการ
2. ทรัพยากรในการดำเนินงาน ได้จากการทั้งของภาครัฐบาลและชุมชนเอง
3. บทบาทของผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีทั้งของชุมชน และของรัฐบาลซึ่งให้ความสำคัญของผู้นำชุมชน สำหรับผู้นำการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลเป็นเพียงผู้ให้การสนับสนุนและกระตุ้น

ยุวัฒน์ วุฒิเมธ (2526, หน้า 20) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม และการพิจารณาตัดสินใจ การปฏิบัติและรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบถึงตัวประชาชนเอง การที่สามารถทำให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนเอง แก้ไขปัญหา และนำมามีส่วนร่วมของประชาชนที่ดีขึ้น

ได้นั้น ผู้นำการเปลี่ยนแปลงต้องยอมรับประชญาพัฒนาชุมชนที่ว่า มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างเป็นสุข ได้รับการปฏิบัติอย่างเมื่นธรรม และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจด้วยว่า มนุษย์นี้สามารถพัฒนาได้ถ้ามีโอกาสแล้ว ได้รับการชี้แนะอย่างถูกต้อง

พยักหมอนนัช (Payakapan, 1980, p.23) ได้สรุปแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของหลักการพัฒนาชุมชน ซึ่งจะนำประชาชนให้บังเกิดการพึ่งพาตนเอง และความเชื่อมั่นในการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาต่าง ๆ ในชุมชนทำให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพ

พัฒน์ บุญยรัตน์พันธ์ (2527, หน้า 145) การมีส่วนร่วมของชุมชน เริ่มจากการวางแผนโครงการ-การเสียสละกำลังแรงงาน วัสดุ มีนหรือทรัพยากรใด ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน

นิรันดร์ จงจิตเวศย์ (2527, หน้า 183 อ้างถึงใน บารมี เลิศไฟศาลา, 2542, หน้า 20) ได้กล่าวถึงเงื่อนไขของการมีส่วนร่วมว่า จะต้องประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ อย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. ประชาชนจะต้องมีอิสระภาพที่จะมีส่วนร่วม
2. ประชาชนสามารถที่จะมีส่วนร่วม
3. ประชาชนต้องเต็มใจที่จะมีส่วนร่วม

และยังกล่าวถึงความสำเร็จของการมีส่วนร่วมว่า ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. ประชาชนต้องมีเวลาที่จะมีส่วนร่วมกิจกรรมและร่วมให้หมายเหตุกับสถานการณ์
2. ประชาชนต้องไม่เสียเงินทอง ค่าใช้จ่ายในการมีส่วนร่วมมากเกินกว่าผลตอบแทนที่เขาประเมินว่าจะได้รับ
3. ประชาชนต้องมีความสนใจที่จะสัมพันธ์สอดคล้องกับการมีส่วนร่วมนั้น
4. ประชาชนต้องสามารถถือสารรู้เรื่องกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
5. ประชาชนต้องไม่รู้สึกกระทบกระเทือนต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือสถานภาพทางสังคมจาก การมีส่วนร่วม

นิกากรณ์ เกียรติสุข (2539, หน้า 17) การมีส่วนร่วมเป็นพฤติกรรมที่ประชาชนหรือคนที่อยู่ร่วมกันในสังคมพัฒนาปัญญาความรู้ ความสามารถ โดยแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาสังคม สิ่งแวดล้อม หรือสิ่งที่คนอาศัยอยู่

พีระพล ไชยพงศ์ (2539, หน้า 8) กล่าวว่าการมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่รัฐส่งเสริม ชักนำสนับสนุน และสร้างโอกาสให้ประชาชน ทั้งในรูปส่วนบุคคล กลุ่มชน ชุมชน สมาคม มูลนิธิ และองค์กรอาสาสมัครรูปแบบต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหลายเรื่องร่วมกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายการพัฒนาที่กำหนดไว้

กมลพิพิธ แจนกระจง (2540, หน้า 27 – 29 อ้างถึงใน เพ็ญศรี เปเลี่ยนฯ, 2542, หน้า 87) กล่าวว่า การทำงานที่มุ่งหวังให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างแท้จริง จะต้องมีลักษณะที่สำคัญ 5 ประการคือ หน่วยงานจำเป็นต้องแสวงหาปัจจัยสนับสนุนในการทำงานร่วมกับชุมชนให้มาก ทั้งในด้านทรัพยากร ภัยท้องถิ่น การให้ข้อมูลข่าวสาร ความร่วมมือของสื่อมวลชน ตลอดจนระบบกฎหมายที่เอื้ออำนวย เช่น การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามารับรู้และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น วิภาคย์วิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะ

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนจะมีความสมบูรณ์ได้ต่อเมื่อ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการบริหารองค์การ เริ่มตั้งแต่ขั้นแรกของการวางแผน การเสียสละแรงงาน ทรัพย์และร่วมในการปฏิบัติ ไปจนถึงการติดตามประเมินผลในช่วงสุดท้ายของกิจกรรม เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ใช้สิทธิการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และเพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนดำเนินทดสอบคล่องกันตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

จากการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลพบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการมีส่วนร่วมของประชาชน ประมาณ ๔ ฉบับ ดังนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการมีส่วนร่วมของประชาชน ประมาณ ๔ ฉบับ

สุจินต์ ภาเวรากุล (2527, หน้า 120) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาหมู่บ้าน ศึกษารณิเชพะหมู่บ้านขณะเดิมการประกวดหมู่บ้านดีเด่นระดับจังหวัดของจังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ตำแหน่งทางสังคมในหมู่บ้านมีผลกระทบต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาหมู่บ้าน โดยผู้ที่เป็นผู้นำในหมู่บ้านที่มีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่เป็นประชาชนธรรมดา กล่าวคือ ผู้ที่เป็นผู้นำในหมู่บ้านที่มีส่วนร่วมมาก มีจำนวนร้อยละ 83.33 ส่วนที่เป็นประชาชนธรรมดาที่มีส่วนร่วมมาก มีเพียงร้อยละ 29.81

กองวิจัยและประเมินผล กรมการพัฒนาชุมชน (2528) ได้ทำการวิจัยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาชุมชนของประชาชนบ้านหนี่ จังหวัดพะเยา พบว่า หัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่ร้อยละ 88.6 เคยร่วมในกิจกรรมพัฒนาหมู่บ้านโดยสมทบเป็นเงิน รองลงมาคือค่าแรง ร้อยละ 79.6 และร่วมสมทบวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งมีข้อน่าสังเกตว่าผู้ที่เป็นกรรมการจะมีส่วนร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ

อนุภาพ ถิรลาด (2528, หน้า 46) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์เชิงสมมติฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบและกระตุ้นก่อให้เกิดการมีส่วนร่วม

ของประชาชนในการพัฒนาชุมชนที่สำคัญ มีอยู่เพียง 4 ปัจจัยคือ ความโกรธชิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ การคำนึงถึงประโยชน์ตอบแทน การยอมรับแบบอย่าง และความเชื่อในตัวผู้นำ

เมียรัช บูรพาณก (2532, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมสุขากินบาลของหมู่บ้านเพื่อสนับสนุนงานสาธารณสุขมูลฐาน จังหวัดระยอง พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมสูงสุดในด้านการวางแผนโครงการ การริเริ่มกำหนดโครงการ การปฏิบัติงานและการประเมินผลโครงการ ตามลำดับ

พัฒนพงษ์ เลขะโภุย (2539) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษากรณีจังหวัดจันทบุรี พนว. เพศ การได้รับข่าวสารจากวรรณสารหรือเอกสาร การพบปะพูดคุยกับข้าราชการ การเข้าร่วมประชุมกับข้าราชการ การพบปะพูดคุยกับนักการเมือง การพบปะพูดคุยกับสมาชิกสภา อบต. และความรู้ความเข้าใจต่ออบต. มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารในองค์การบริหารส่วนตำบล

ธชฤทธิ์ ปนารักษ์ (2540, หน้า 42) ได้ศึกษายังจังหวัดที่มีความต้นแบบที่มีส่วนร่วมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ศึกษาเฉพาะกรณี อบต. ในเขตอำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พนว. อายุที่แตกต่างกันของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีผลกระทบในระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนตำบลแตกต่างกัน โดยที่สมาชิกที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีระดับการมีส่วนร่วมสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ

เปี่ยมศักดิ์ ตันนิรัตร (2540, หน้า 65) กล่าวว่า การตอบแบบสอบถามข้อมูลปัญหาและความต้องการของประชาชนมีปรากម្មอยู่เสมอคือประชาชนจะบอกถึงความเดือดร้อนของตนเองไม่มองในภาพรวมและไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น จึงสรุปได้ว่า ปัญหาความต้องการของประชาชนที่บรรจุในแผนพัฒนาในตำบลทางเกวียน จึงไม่อาจแสดงถึงปัญหาโดยรวมของเทศบาลได้อย่างแท้จริง

ชูเกียรติ เปี่ยมศรี (2543, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนย่อย ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองระยอง จังหวัดระยอง พนว. คณะกรรมการชุมชนมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนย่อย และการได้รับข่าวสารข้อมูล เป็นปัจจัยไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนย่อย ส่วนความคิดเห็นต่อการพัฒนาชุมชนย่อย มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนย่อย

ศักดิ์ศิทธิ์ แซ่บศรี (2543, หน้า 38) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พนว. ระดับ

การมีส่วนร่วมของประชาชนไม่แตกต่างกันที่อายุ แต่แตกต่างกันที่เพศ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพในที่อยู่อาศัย

สมชัย ศิริสมบัติ (2545, หน้า บพคดย่อ) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาเทศบาลสู่ “เมืองน่าอยู่” กรณีศึกษาเทศบาลเมืองบ้านบึง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พบว่า ตัวชี้วัดความน่าอยู่ทั้งสี่ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านบริการสาธารณสุข ด้านสิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจสังคม ปรากฏว่าผลเหมือนกันทั้งสี่ด้าน คือ กรรมการชุมชนมีระดับการมีส่วนร่วมมากในกิจกรรมการร่วมประชุมวางแผน ร่วมเป็นกรรมการจัดกิจกรรม ร่วมออกแรงวัสดุ หรือเงิน และร่วมรับทราบเมื่อกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้ว ส่วนในกิจกรรมร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ กรรมการชุมชนมีระดับของการมีส่วนร่วมปานกลาง จากการทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า การรับรู้ข้อมูลเชิงสาร ความสัมพันธ์กับผู้นำโครงการและประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ มีผลต่อการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาเทศบาลสู่ เมืองน่าอยู่

สาวรุช น้อยใจนุญ (2545, บพคดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษาม้าน้ำชาวสะโภก หมู่ที่ 1 ตำบลลาวะโภก อำเภอ邦ก้า จังหวัดยะลา เผรา ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมและในรายด้านแล้ว ประชาชนม้าน้ำชาวสะโภกมีส่วนร่วมในการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมในด้านการชี้ระภายหรือค่าธรรมเนียมเป็นอันดับหนึ่ง ด้านการจัดทำแผนพัฒนา อบต. เป็นอันดับสอง ด้านการเดือกดึงสมาชิกสภา อบต. เป็นอันดับสาม และด้านการจัดซื้อจัดจ้างเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนปัญหาอุปสรรคของประชาชนมีปัญหาอุปสรรคในเรื่อง ไม่มีเวลา เนื่องจากการประกอบอาชีพเป็นอันดับหนึ่ง ในเรื่องไม่ได้อาสัยอยู่ในพื้นที่เป็นประจำเป็นอันดับสอง ในเรื่องสุขภาพไม่มีแข็งแรงเป็นอันดับสาม และในเรื่องความคิดเห็นว่าตนเองไม่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงจึงไม่ต้องเข้ามามีส่วนร่วม เป็นอันดับสุดท้าย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าการวางแผนพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบล จะต้องเป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาท้องถิ่นและระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเป็นประโยชน์สูงสุด

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาอัจฉริยะ แผนพัฒนาท้องถิ่นและระบบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประเทศไทยมีการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารประเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประเทศไทยเริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ครั้งปัจจุบันจำนวน 9 ฉบับ

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2504-2509)
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2510-2514)
3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2515-2519)
4. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2520-2524)
5. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525-2529)
6. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534)
7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539)
8. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544)

ในแผนพัฒนาฉบับที่ 8 นี้ เน้นการพัฒนาศักยภาพของคน การพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมให้มีอี่อต่อการพัฒนาคน การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึง การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคนและคุณภาพชีวิต การจัดทรัพยากรัฐมนตรีและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาประชาธิรัฐให้มีสมรรถนะและพัฒนากิจกรรมในการเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถนะของคน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศไทย การบริหารจัดการเพื่อให้มีการนำแผนพัฒนาฯ ไปดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิรูป ด้วยแนวทางการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

9. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549)

ในแผนพัฒนาฉบับที่ 9 นี้เป็นแผนต่อจากฉบับที่ 8 โดยเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพและมีภูมิคุ้มกัน สร้างความเข้มแข็งของภาคการเงิน ความมั่นคงและเสถียรของฐานะการคลัง ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่อให้เศรษฐกิจระดับฐานะรวมมีความเข้มแข็ง และสามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้น ลดอุปสงค์เพิ่มสมรรถนะของระบบเศรษฐกิจโดยรวมให้สามารถแข่งขันได้ และก้าวทันเศรษฐกิจโลกใหม่

เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศไทยเข้มแข็ง ยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองได้อย่างรู้เท่าทันโลก โดยการพัฒนาคุณภาพ ปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูประบบสุขภาพสร้างระบบคุ้มครองความมั่นคง

ทางสังคม รวมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเครือข่ายชุมชน ให้เกิดการเรียนรู้ การพัฒนาชุมชนบทบาทเมืองอย่างยั่งยืน มีการคุ้มครองการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสังคมไทย

เพื่อให้เกิดการบริหารการจัดการที่ดินในสังคมไทยทุกระดับ เป็นพื้นฐานให้การพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เน้นการปฏิรูประบบบริหารการจัดการภาครัฐ การบริหารจัดการที่ดินภาครัฐกิจเอกชน การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนา การสร้างระบบการเมืองที่รับผิดชอบต่อสังคม และลดการทุจริตประพฤติมิชอบ

เพื่อแก้ปัญหาความยากจน และเพิ่มศักยภาพและโอกาสของคนไทยในการพึ่งตนเอง ให้ได้รับโอกาสในการศึกษาและบริการทางสังคมอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้ชุมชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและปรับกลไกภาครัฐให้อีกด้วย

2. พัฒนาจังหวัด

ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ.2545-2549) จังหวัดจะต้องขัดทำคู่ขนานกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) โดยให้มีบูรณาการขั้นตอน เนื้อหา สาระ และระยะเวลาสอดคล้องกัน และสามารถใช้เป็นแผนแม่บทในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด ใช้วางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549)

หลังจากจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ.2545-2549) แล้ว จังหวัดจะต้องจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดประจำปี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการของงบประมาณและใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาจังหวัดประจำปีต่อไป ทั้งนี้แผนพัฒนาจังหวัดประจำปี 2545 ซึ่งใช้แผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ.2545-2549) เป็นฐานในการจัดทำเป็นปีแรก ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2543 เป็นต้นไป

3. แผนพัฒนาอำเภอ

กรรมการปักครอง (2543, หน้า 1-4) ในการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ 5 ปี กรรมการปักครองได้กำหนดให้อำเภอ/กิ่งอำเภอทุกแห่งจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ 5 ปี (พ.ศ.2545-2549) โดยส่งเสริมกระบวนการประชาคมหมู่บ้าน ตำบล อัมภิบาล ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ 5 ปี ซึ่งในการจัดทำจะต้องคำนึงการใช้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) และสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ.2545-2549) ทั้งในด้านเนื้อหา สาระ และระยะเวลาดำเนินการ

วัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาอำเภอ

1. เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือของอำเภอในการบริหารพัฒนาอำเภอ
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาอำเภอประจำปี นายอำเภอหรือหัวหน้ากิ่งอำเภอ ในฐานะประธานคณะกรรมการพัฒนาอำเภอ แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยประกอบด้วย สู่ประสานงานประชาชนซึ่งเป็นข้าราชการประจำอำเภออย่างน้อย 4 คน ได้แก่ ปลัดอำเภอ พัฒนากร เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ครุหรือบุคคลที่พิจารณาว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมในการทำหน้าที่ประสานงานประชาชน ขึ้นมาทำหน้าที่จัดทำแผนพัฒนาอำเภอประจำปี

คณะกรรมการฯ รับแจ้งนโยบาย กรอบและแนวทางการพัฒนาของกระทรวง ทบวง กรมของ 8 กระทรวงหลัก 2 หน่วยงานส่วนภูมิภาคและแนวทางการพัฒนาจังหวัดประจำปี และบัญชีโครงการของจังหวัดจากคณะกรรมการพัฒนาจังหวัด

คณะกรรมการฯ และประชาชนอำเภอนำนโยบาย กรอบ และแนวทางการพัฒนาของกระทรวง ของจังหวัดตามวิตระที่และปรับปรุงแนวทางการพัฒนาอำเภอประจำปี ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาอำเภอ 5 ปี ที่บรรจุในแผนพัฒนาอำเภอ 5 ปี (พ.ศ.2545-2549)

4. แผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล

การบริหารกิจการขององค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนด ไว้ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537

มาตรา 66 องค์กรบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

โดยองค์กรบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการพัฒนาตามอำนาจหน้าที่ที่ต้องทำและอาจทำได้ ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ดังนี้

มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์กรบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- (2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
- (3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- (4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- (5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- (6) ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (7) คุ้มครอง คุ้มและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (8) บำรุงรักษาศิลปะ จาริคประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยข้อสรุปงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- (1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
- (2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- (4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- (5) ให้มีและส่งเสริมกิจกรรมครรภ์และกิจการสนับสนุน
- (6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือน
- (7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของรายภูมิ
- (8) การคุ้มครองคุ้มและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (9) หาผลประโยชน์จากการทวายสินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (10) ให้มีตลาด ทำที่ยอมรือและท่าข้าม
- (11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- (12) การท่องเที่ยว
- (13) การผังเมือง

5. หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน

กรรมการปักครอง(2543, หน้า 14-15) จากการที่ประชาชนในชุมชนต้องดำเนินการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นแกนหลักในการพัฒนา โดย

- 5.1 ให้ประชาชนเป็นผู้ร่วมคิด กำหนดความต้องการ
- 5.2 ให้ประชาชนร่วมดำเนินการและร่วมรับผิดชอบ
- 5.3 ให้ประชาชนเป็นผู้รับผลประโยชน์

แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรการบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. ร่วมคิดกำหนดความต้องการ

องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมในการplanning ด้วยสัญชาติศักดิ์ การพัฒนาหรือเป้าหมายพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล กล่าวคือ เป็นการหล่อหลอมความต้องการของประชาชนที่หลากหลาย เพื่อกำหนดเป็นภาพแห่งความสำเร็จที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้ และสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างแท้จริง

นอกจากนี้ จะต้องร่วมกันกำหนดแนวทางการทำงานที่สามารถนำไปสู่ความสำเร็จของวิสัยทัศน์หรือการพัฒนา ซึ่งจำเป็นต้องใช้กฎหมายท่องถิ่นประกอบกับแนวคิดวิทยาการใหม่ ๆ ใน การกำหนดยุทธศาสตร์ โดยจะต้องเลือกแนวทางที่ดีที่สุดเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับกฎหมาย ระบบที่บังคับและทิศทางการพัฒนาประเทศ

2. ร่วมจัดทำแผนพัฒนา

หลังจากที่องค์การบริหารส่วนตำบลและประชาชนได้ร่วมกันคิด กำหนดวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ ซึ่งเปรียบเสมือนได้กำหนดจุดหมายที่จะเดินไปถึง และกำหนดเส้นทางการเดินทางต่อไปจะต้องกำหนดวิธีการเดินไปสู่จุดหมายก็คือ การกำหนดแผนงานโครงการต่าง ๆ ซึ่งสามารถให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมได้ใน 2 ลักษณะ

2.1 องค์การบริหารส่วนตำบล แต่งตั้งผู้แทนชุมชน กลุ่มอาชีพหรือกลุ่มอื่น ๆ เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการพิจารณาความเหมาะสมของแผนพัฒนา/โครงการ

2.2 องค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสให้ชุมชนระดับหมู่บ้านหรือกลุ่มต่าง ๆ ใน ท้องถิ่น ได้เสนอแผนงาน/โครงการ ที่สอดคล้องกับปัญหาความต้องการของกลุ่มหรือชุมชนนั้น เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบล ได้พิจารณาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดเป็นแผนงาน/โครงการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล

3. ให้ประชาชนได้รับรู้ ตรวจสอบและแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแผนงาน โครงการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งระยะสั้นและระยะปานกลาง โดยการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลก่อนจะเสนอให้สภากองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้เพื่อรักษาสิทธิ์ของประชาชน ตามบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา 59

4. องค์การบริหารส่วนตำบลต้องใช้แผนงานพัฒนาเป็นแนวทางในการบริหารกิจกรรม องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อสนองต่อปัญหาความต้องการของประชาชน และเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ. สถาบันบัญชาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มาตรา 59 โดยใช้เป็น

พัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นแนวทางการจัดทำข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือ ข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

5. ให้ประชาชนร่วมปฏิบัติ ติดตามและประเมินผล

การนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ โดยเฉพาะกิจกรรมและโครงการที่ต้องใช้งบประมาณจะต้องผ่านกระบวนการจัดทำข้อบังคับงบประมาณ และได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และได้รับการอนุมัติจากนายอำเภอ ก่อน

5.1 การร่วมปฏิบัติ ให้กู้น้ำด่าง ๆ หรือประชาชนที่เป็นกู้น้ำเข้ามายื่นขอการพัฒนาเข้าร่วมดำเนินตามโครงการในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ สนับสนุนกิจกรรมของกู้น้ำต่าง ๆ ให้กู้น้ำเป็นผู้ดำเนินการเอง เป็นต้น

5.2 ให้ประชาชนได้ร่วมตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง โปร่งใส โดยให้ผู้แทนชุมชนตามข้อเสนอของประชาชนร่วมเป็นกรรมการในกระบวนการจัดซื้อ-จัดซื้อ ตามเบี้ยบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2538

5.3 การติดตามประเมินผล การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมปฏิบัติงาน ทำให้ทราบความก้าวหน้าของโครงการปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ หลังสิ้นปีงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบล ควรจะได้จัดประชุมประชุมเพื่อชี้แจงผลการดำเนินงาน และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ประเมินผลประโยชน์ที่ได้รับจริง

6. โครงสร้างการบริหารและการจัดองค์การที่เกี่ยวข้อง

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการวางแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 (หน้า 14-43) ประเภทและองค์กรจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล

1. ประเภทของแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

1.1 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ

1.2 แผนพัฒนา 3 ปี หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณเด่นปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลา 3 ปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

1.3 แผนปฏิบัติการ หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล อันมีลักษณะเป็นแนวทางปฏิบัติ และรายละเอียด โดยระบุสถานที่ที่จะดำเนินการ ลักษณะกิจกรรม ระยะเวลาดำเนินการและงบประมาณที่ใช้ในแผนประจำปี

2. องค์กรจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

2.1 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ได้กำหนดองค์กรจัดทำแผนขององค์การบริหารส่วนตำบล ไว้ดังนี้

ข้อ 12 องค์กรวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

- (1) คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
- (2) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ 13 คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

- (1) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานกรรมการ
- (2) กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทุกคน กรรมการ
- (3) สมาชิกสภาองค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่ กรรมการ
สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจำนวนสามคน
- (4) ผู้ทรงคุณวุฒิที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจำนวนสามคน กรรมการ
- (5) ผู้แทนคณะกรรมการพัฒนาอันประกอบด้วยคณะกรรมการ
พัฒนาอันประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างจำนวนสามคน กรรมการ
- (6) ผู้แทนรัฐวิสาหกิจที่ประธานกรรมการบริหาร
องค์การบริหารส่วนตำบลคัดเลือกจำนวนไม่เกิน
สามคน กรรมการ
- (7) ผู้แทนภาคีที่ประธานคณะกรรมการบริหาร
องค์การบริหารส่วนตำบลคัดเลือกไม่เกินจำนวน
สามคน กรรมการ
- (8) กำนันในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการ
- (9) ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบล
ที่คัดเลือกันเองจำนวนไม่เกินสามคน กรรมการ
- (10) ผู้แทนหัวหน้ากลุ่มส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
จังหวัด กรรมการ
- (11) ปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบประจำตำบล กรรมการ
- (12) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการและ

เคล็ดลับการ

ผู้ช่วยเลขานุการ

- (13) หัวหน้าสำนักปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลหรือ
ที่ประธานกรรมการองค์กรบริหารส่วนตำบล
มอบหมาย

กรรมการตามข้อ 13 (3) (4) (5) (6) (7) และ (9) ให้มีวาระอยู่ในตัวแทนครัวและสอง
ปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้

ข้อ 14 คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล
ประกอบด้วย

(1) ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล	ประธานกรรมการ
(2) รองปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล หัวหน้าสำนักงาน
ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล และหัวหน้าส่วนบริหาร
ส่วนตำบล ทุกส่วน	กรรมการ
(3) ผู้มีความรู้ด้านการวางแผนพัฒนาที่คณะกรรมการพัฒนา กรรมการ
องค์กรบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลคัดเลือกจำนวน
ไม่เกินสามคน	
(4) ผู้แทนประชาชนตำบลที่ประชาชนตำบลคัดเลือก
จำนวนสองคน	กรรมการ
(5) พนักงานส่วนตำบลที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการ/เลขานุการ

ข้อ 15 คณะกรรมการพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) กำหนดแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่ง^{ชาติ} แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาอำเภอ การผังเมือง ปัญหาขององค์กรบริหารส่วนตำบล
และให้คำปรึกษาหารือเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น

(2) ร่วมจัดทำร่างแผนพัฒนา เสนอแนะแนวทางการพัฒนา และการแก้ไขปัญหา
เกี่ยวกับการจัดทำร่างแผนพัฒนา

(3) พิจารณาร่างแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการ
(4) ให้ความเห็นชอบร่างข้อกำหนดของข่ายและรายละเอียดของงานตามข้อ 30 (2)
(5) พิจารณาให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
(6) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานอื่นเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสม

(7) ในกรณีของการบริหารส่วนตัวบล็อกให้คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตัวบล็อกนี้ที่ประสานกับประชาชนหน่วยบ้านในการรวบรวม วิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นและจัดทำเป็นโครงการหรือกิจกรรมเพื่อประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตัวบล็อกด้วย

ข้อ 16 คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตัวบล็อกนี้ที่จัดทำร่างแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนด จัดร่างแผนปฏิบัติการและจัดทำร่างข้อกำหนดขอบข่ายและรายละเอียดของงานตามข้อ 30 (1)

3. องค์กรประสานแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตัวบล็อก

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การวางแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

2546

ข้อ 17 ในเขตจังหวัดหนึ่งให้มีองค์กรประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

- (1) คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
- (2) คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ

ข้อ 18 คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

(1) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด	ประธานกรรมการ
(2) ผู้แทนนายกเทศมนตรีที่คัดเลือกันเองจำนวนสามคน	กรรมการ
(3) นายกเมืองพัทยา (เฉพาะจังหวัดชลบุรี) และ/หรือหัวหน้า ผู้บริหารขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมาย จัดตั้งเฉพาะจังหวัดที่ตั้งขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น	กรรมการ
(4) ผู้แทนประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตัวบล็อก กรรมการ ที่คัดเลือกันเองจำนวนสามคน	กรรมการ
(5) ผู้แทนปลัดเทศบาลที่คัดเลือกันเองจำนวนสามคน	กรรมการ
(6) ปลัดเมืองพัทยา (เฉพาะจังหวัดชลบุรี) และ/หรือพนักงาน ส่วนท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งเฉพาะจังหวัดที่ตั้งที่เทียบเท่าปลัดเทศบาล หรือปลัดเมืองพัทยาเฉพาะจังหวัดที่ตั้งขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น	กรรมการ
(7) ผู้แทนปลัดองค์การบริหารส่วนตัวบล็อกที่คัดเลือกันเอง จำนวนสามคน	กรรมการ

- (8) ผู้แทนคณะกรรมการพัฒนาจังหวัดที่คัดเลือกกันเอง กรรมการ
จำนวนสามคน
- (9) ผู้เชี่ยวชาญด้านการผังเมืองที่ผู้ว่าราชการจังหวัด กรรมการ
คัดเลือก
- (10) ผู้แทนประชาชนจังหวัดที่คัดเลือกกันเองจำนวน กรรมการ
สามคน
- (11) หัวหน้าสำนักงานจังหวัด กรรมการ
- (12) หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด กรรมการ
- (13) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้ว่าราชการจังหวัดคัดเลือกจำนวน กรรมการ
สองคน
- (14) ผู้แทนสถาบันการศึกษาที่ผู้ว่าราชการจังหวัด กรรมการ
คัดเลือกจำนวนสองคน
- (15) ผู้แทนรัฐวิสาหกิจที่ผู้ว่าราชการจังหวัดคัดเลือก กรรมการ
จำนวนสองคน
- (16) ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล กรรมการและ
เลขานุการ
- (17) หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผนสำนักงานจังหวัด กรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมายเป็นที่ปรึกษาของ
คณะกรรมการ

ข้อ 19 คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (1) กำหนดกรอบนโยบาย ทิศทาง แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้อง
ถิ่นในเขตจังหวัด
- (2) ประสานยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตจังหวัดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของจังหวัดและอำเภอ
- (3) ตรวจสอบ วิเคราะห์และประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัด
- (4) ให้ความเห็นชอบร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและร่างแผนพัฒนา 3 ปีขององค์
กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพทฯ องค์กรบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วน

ห้องถินอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ทั้งนี้อาจมอบอำนาจการให้ความเห็นชอบร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและร่างแผนพัฒนา 3 ปีของเทศบาลและองค์กรบริหารส่วนตำบลให้กับคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาห้องถินระดับอำเภอได้

(5) รวบรวมข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถินเพื่อให้ประโยชน์ในการประสานแผนพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถินภายใต้เขตจังหวัด

(6) สนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาห้องถินระดับอำเภอรวมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการอื่นหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

ข้อ 20 คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาห้องถินระดับอำเภอ ประกอบด้วย

(1) นายอำเภอ	ประธานอนุกรรมการ
(2) สมาชิกสภาจังหวัดในเขตอำเภอทุกคน	อนุกรรมการ
(3) นายกเทศมนตรีทุกเทศบาลในเขตอำเภอ	อนุกรรมการ
(4) ผู้แทนกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอที่คัดเลือกกันเองจำนวนไม่เกินหกคน	อนุกรรมการ
(5) ผู้แทนคณะกรรมการพัฒนาอำเภอที่คัดเลือก กันเองจำนวนสามคน	อนุกรรมการ
(6) ผู้ทรงคุณวุฒิที่นายอำเภอคัดเลือก จำนวนไม่เกิน สามคน	อนุกรรมการ
(7) ผู้แทนประชาชนอำเภอที่คัดเลือกกันเอง จำนวนสามคน	อนุกรรมการ
(8) ผู้แทนรัฐวิสาหกิจที่นายอำเภอคัดเลือก จำนวนสองคน	อนุกรรมการ
(9) ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเมือง ที่นายอำเภอคัดเลือก	อนุกรรมการ
(10) ผู้ที่นายอำเภอมอบหมาย และเลขานุการ	อนุกรรมการ
(11) ข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ที่นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย และเลขานุการ	อนุกรรมการ

ข้อ 21 คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอจ้างหน้าที่ช่วยเหลือคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในการดำเนินการ ดังนี้

(1) ตรวจสอบ วิเคราะห์และประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ

(2) จัดทำความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและร่างแผนพัฒนา 3 ปีของเทศบาลและองค์กรบริหารส่วนตัวบลในเขตอำเภอ ตามที่คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นมอบหมาย

(3) ให้ความเห็นชอบร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและร่างแผนพัฒนา 3 ปีตามที่คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นมอบหมาย

(4) รวบรวมข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อใช้ประโยชน์ในการ ประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตอำเภอ

(5) ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นมอบหมาย

โดยสรุป การจัดทำแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตัวบลแบบมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชน ได้ใช้สิทธิการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และเพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตัวบล ลดความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

กรอบแนวคิด

ตัวแบบอิสระ

ตัวแบบรวม

ระดับความรู้ความเข้าใจใน
การมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา
องค์กรบริหารส่วนตำบล

- ด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน
- ด้านแผนพัฒนาตำบล

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล

- ขั้นเสนอปัญหาความต้องการ
- ขั้นร่วมกำหนดยุทธศาสตร์
- และ กระบวนการพัฒนา
- ขั้นตรวจสอบความถูกต้อง
- และความเหมาะสมของแผน

นิยามศัพท์เฉพาะ

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติ สถาบันและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 3 พ.ศ.2543.

แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแผนพัฒนา 3 ปี และแผนปฏิบัติการ ซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ

แผนพัฒนา 3 ปี หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลา 3 ปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

แผนปฏิบัติการ หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล อันมีลักษณะเป็นแนวทางปฏิบัติ และรายละเอียด โดยระบุสถานที่ที่จะดำเนินการ ลักษณะกิจกรรม ระยะเวลาดำเนินการและงบประมาณที่ใช้ในแผนประจำปี

สมาชิกหมู่บ้าน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลังหาร อำเภอแวง จังหวัดระยอง และเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการเข้าร่วมประชุมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

แผนงานพัฒนาคนและสังคม หมายถึง การพัฒนาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และรวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

แผนงานพัฒนาเศรษฐกิจ หมายถึง การพัฒนาซึ่งครอบคลุม กิจกรรม โครงการด้านการประกอบอาชีพของประชาชน ทั้งด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และการบริการท่องเที่ยว

แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การพัฒนาด้านกายภาพเกี่ยวกับสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่าง ๆ เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และอำนวยความสะดวกภายในชุมชน

แผนงานพัฒนาแหล่งน้ำ หมายถึง การพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร

แผนงานพัฒนาการเมืองและการบริหาร หมายถึง การพัฒนาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ตามระบบประชาธิปไตย รวมถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพคุณภาพบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล เพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงานพัฒนาทรัพยากรัฐธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การพัฒนาชั้นครอบคลุมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม และการจัดการทรัพยากรัฐธรรมชาติเพื่อให้เกิดความน่าอยู่และมีความยั่งยืน

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ การศึกษา รายได้ค่าตอบแทน อาชีพของสมาชิกประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่คนในชุมชนนั้นตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยกันชุมชนในพื้นที่ดังกล่าว รู้สึกว่ามีอะไรร่วมกันและเข้ามาทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้เกิดความรู้ การตัดสินใจ และกรุณานิรภัยร่วมกัน

บทที่ 3

ประเมินวิธีศึกษา

วิธีการศึกษา

การศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาแบบวิธีการสำรวจ(survey research) ดำเนินการศึกษา 2 แบบ คือ

1. การศึกษาข้อมูลอภิสสาร (Secondary data) เป็นการศึกษาระบรวมข้อมูลจากอภิสสารต่างๆ ทั้งที่เป็นทฤษฎี แนวคิด และผลงานที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชน การวางแผน การพัฒนา และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาท้องถิ่น และประเมินภูมายที่เกี่ยวข้อง
2. การใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล (Primary data) โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายปิดในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 123 ชุด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่นำมาใช้ศึกษาเป็น สามชิกหมู่บ้านในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลลังหัวว่า อำเภอแก่งลัง จังหวัดยะลา ที่เข้าร่วมประชุมวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล จำนวน ห้าหมู่บ้าน 180 คน และการในการสุ่มตัวอย่างครั้งนี้ใช้วิธีแบบง่าย โดยใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 123 คน

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง 21 มีนาคม ถึง 20 พฤษภาคม 2547 รวมระยะเวลา 60 วัน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ เพศ อารชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของประชาชน และแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นข้อมูลที่วัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของประชาชน ที่มีต่อการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลจำนวน 16 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะ เป็นแบบสอบถามประเภทเลือกคำตอบ โดยใช้แบบสอบถามแบบถูก - ผิด โดยให้ค่าคะแนนเป็น 2 ค่า คะแนน ดังนี้

ตอบถูก	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 1
ตอบผิด	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 2

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวัดระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนา องค์กรบริหารส่วนตำบล ระหว่าง โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นคือ

- ขั้นตอนปัญหาความต้องการ
- ขั้นร่วมกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนา
- ขั้นตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผน

ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นเอง ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

มาก	4 คะแนน
ค่อนข้างมาก	3 คะแนน
ค่อนข้างน้อย	2 คะแนน
น้อย	1 คะแนน

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ

1. ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่รวบรวมได้มาสร้างเป็นแบบสอบถาม

2. ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยการ้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

3. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาภาคสนาม เพื่อตรวจสอบความเรียบรอง จากนั้นจึงทำการปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความชัดเจน ก่อนที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ได้มีการดำเนินการดังนี้

1. ทำการตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง ในการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง

2. ทำการกรองรหัสข้อมูล (Coding) โดยการนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้

3. ทำการประมวลผลข้อมูล โดยการใช้โปรแกรมสำหรับจัดการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS)

4. นำผลที่ได้จากการประมวลมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง มีสูตรดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่ของคำตอบนั้น}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมดในข้อนั้น}} \times 100$$

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ใช้ในการวิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล มีสูตรดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\Sigma x}{N}$$

N

 \bar{x} = ค่าเฉลี่ยร้อยละ Σx = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนกูุ้่นตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

3. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตัวบลกกับระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตัวบลก

เกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ สูนิช เท่านะประสิทธิ์ (2536, หน้า 303) ได้แบ่งเกณฑ์ไว้ดังนี้

ค่า r	ระดับความสัมพันธ์
0.75 ถึง 1.00	ความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับสูงขึ้น
0.50 ถึง 0.74	ความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับสูง
0.25 ถึง 0.49	ความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับปานกลาง
0.00 ถึง 0.24	ความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับต่ำ
0.00 ถึง -0.24	ความสัมพันธ์ทิศทางลบในระดับต่ำ
-0.25 ถึง -0.49	ความสัมพันธ์ทิศทางลบในระดับปานกลาง
-0.50 ถึง -0.74	ความสัมพันธ์ทิศทางลบในระดับสูง
-0.75 ถึง -1.00	ความสัมพันธ์ทิศทางลบในระดับสูงขึ้น

เกณฑ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

เกณฑ์ที่ผู้ศึกษาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมาพิจารณาระดับของค่าเฉลี่ยเพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์และแปลงผล ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้ (พัชรี ศรีสุข . 2542 , หน้า 31-32)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

3.25-4.00 หมายถึง มีระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมาก

2.50-3.24 หมายถึง มีระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคล่องขึ้นมาก

1.75-2.49 หมายถึง มีระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคล่องขึ้นน้อย

1.00-1.74 หมายถึง มีระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมและมีระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลน้อย

ระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

3.25-4.00 หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมาก

2.50-3.24 หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคล่องขึ้นมาก

1.75-2.49 หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคล่องขึ้นน้อย

1.00-1.74 หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลน้อย

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษา

การศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลวังหว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงระดับการการมีส่วนร่วมของประชาชน ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล อาทิเช่น ความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นสมาชิกของหมู่บ้านในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลวังหว้า อําเภอแมกลิ่ง จังหวัดระยอง รวมทั้งสิ้นจำนวน 123 คน ข้อมูลที่ได้มีรายละเอียดรวม 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล จำแนกตาม เพศ อายุ อาร์ชีพ รายได้ โดยใช้การประมาณผลเป็นค่าเฉลี่ยรถะ

ตารางที่ 1 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	90	73.2
หญิง	33	26.8
รวม	123	100

จากตารางที่ 1 พบร่วมว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คนคิดเป็นร้อยละ 73.2 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 26.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี ลงไป	2	1.6
21-30 ปี	10	8.1
31-40 ปี	29	23.6
41-50 ปี	63	51.2
51-60 ปี	12	9.8
60 ปีขึ้นไป	7	5.7
รวม	123	100

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.2 รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.6 ช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.8 ต่อมาก็อีกช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.1 และอันดับสุดท้ายคือช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี ลงไป คิดเป็นร้อยละ 1.6

ตารางที่ 3 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	5	4.1
รับจ้างทั่วไป	6	4.9
เกษตรกรรม	85	69.1
ค้าขาย	20	16.3
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	3	2.4
อื่นๆ	4	3.2
รวม	123	100

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 69.1 รองลงมาคืออาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 16.3 อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 4.9 อาชีพ

รั้บราชการหรือรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 4.1 อาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.2 และอันดับสุดท้ายคือ ประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 2.4

ตารางที่ 4 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำนวนรายได้

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	14	11.4
5,000 - 10,000 บาท	52	42.3
10,001 - 20,000 บาท	53	43.1
20,001 - 30,000 บาท	2	1.6
มากกว่า 30,001 บาท ขึ้นไป	2	1.6
รวม	123	100

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมาคือ 5,000 - 10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 42.3 ต่อมาก็ ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และอันดับสุดท้ายคือ 20,001 - 30,000 บาทต่อเดือน และมากกว่า 30,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.6

ตอนที่ 2 แสดงการมีความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน และด้านแผนพัฒนาตำบล

ตารางที่ 5 แสดงความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล

ความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล	ต่ำสุด	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย
- ด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน	4	10	8.07
- ด้านแผนพัฒนาตำบล	3	6	5.13

จากตารางที่ 5 พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชนต่ำสุด 4 คะแนน สูงสุด 10 คะแนน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.07 ด้านแผนพัฒนาตำบลต่ำสุด 3 คะแนน สูงสุด 6 คะแนน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.13

ตารางที่ 6 แสดงระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

ความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับ									%	
	มาก		ค่อนข้างมาก		ค่อนข้างน้อย		น้อย				
	N	%	N	%	N	%	N	%			
- ด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน	83	67.5	30	24.4	10	8.1	-	-	3.59	X	
- ด้านแผนพัฒนาตำบล	102	82.9	17	13.8	4	3.3	-	-	3.80		

จากตารางที่ 6 พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลด้านแผนพัฒนาตำบลเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ 3.80 และคงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลด้านแผนพัฒนาตำบลดี เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนพัฒนาตำบลให้แก่ประชาชนได้รับทราบข้อมูลอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ 3.59 และคงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชนดี เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่และการกิจในการให้ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญและเป็นประโยชน์แก่ประชาชน

จากการศึกษา ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล แสดงให้เห็นว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนอยู่ในระดับมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนพัฒนาตำบล และ บทบาทหน้าที่ของประชาชนให้กับประชาชนได้รับทราบข้อมูลอย่างต่อเนื่อง

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ขั้นเสนอปัญหาความต้องการ ขั้นร่วมกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนา ขั้นตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผน

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์กร บริหารส่วนตำบล

การมีส่วนร่วม	มาก		ค่อนข้าง มาก		ค่อนข้างน้อย		น้อย		\bar{x}
	N	%	N	%	N	%	N	%	
ขั้นเสนอปัญหาความต้องการ									
1. ท่านได้เข้าร่วมประชุมการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลลงมากที่สุด	21	17.1	42	34.1	42	34.1	18	14.6	2.07
2. ท่านได้ร่วมกับประชาชนค้นหาปัญหาหรือความต้องการของหมู่บ้านเพียงใด	9	7.3	65	52.8	40	32.5	9	7.3	1.93
3. ท่านได้ร่วมกับประชาชนเสนอปัญหาหรือความต้องการของหมู่บ้านเพียงใด	16	13.0	84	68.3	14	11.4	9	7.3	2.07
4. ท่านได้ร่วมเป็นกรรมการหรือร่วมคัดเลือกผู้แทนประชาชนเพื่อเป็นคณะกรรมการการพัฒนาของ อบต. ในการจัดทำแผนพัฒนา อบต. เพียงใด	15	12.2	76	61.8	30	24.4	2	1.6	2.07
5. ท่านคิดว่าท่านได้ให้ความร่วมมือสนับสนุนในการจัดทำแผนพัฒนา อบต. เพียงใด	41	33.3	60	48.8	18	14.6	4	3.3	2.29
ขั้นร่วมกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนา									
6. ท่านได้ร่วมกับประชาชนเสนอแผนงานพัฒนา คุณและสังคมในแผนพัฒนา อบต. เพียงใด	1	0.8	58	47.2	60	48.8	4	3.3	2.79
7. ท่านได้ร่วมกับประชาชนเสนอแผนงานพัฒนา เศรษฐกิจในแผนพัฒนา อบต. เพียงใด	3	2.4	63	51.2	53	43.1	4	3.3	1.64
8. ท่านได้ร่วมกับประชาชนเสนอแผนงานพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานในแผนพัฒนา อบต. เพียงใด	2	1.6	72	58.5	46	37.4	3	2.4	1.71
9. ท่านได้ร่วมกับประชาชนเสนอแผนงานพัฒนา แหล่งน้ำในแผนพัฒนา อบต. เพียงใด	4	3.3	74	60.2	42	34.1	3	2.4	2.36

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์กร
บริหารส่วนตำบล

การมีส่วนร่วม	มาก		ค่อนข้าง มาก		ค่อนข้าง น้อย		น้อย		\bar{x}
	N	%	N	%	N	%	N	%	
10.ท่าน ได้ร่วมกับประชาชนเสนอแผนงาน พัฒนาการเมืองการบริหารในแผนพัฒนา อบต.เพียงได	1	0.8	48	39.0	58	47.2	16	13.0	2.29
11.ท่าน ได้ร่วมกับประชาชนเสนอแผนงานพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในแผน พัฒนา อบต.เพียงได	2	1.6	72	58.5	45	36.6	4	3.3	3.14
<u>ขั้นตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม</u>									
12.ท่าน ได้ร่วมกับประชาชนในการจัดดำเนินความ สำคัญของปัญหาหรือความต้องการของหมู่ บ้านเพียงได	3	2.4	39	31.7	65	52.8	16	13.0	2.43
13.ท่าน ได้ร่วมตรวจสอบความถูกต้องของแผน พัฒนา อบต.เพียงได	1	0.8	34	27.6	66	53.7	22	17.9	2.93
14.ท่าน ได้ร่วมติดตามการดำเนินงานตามแผน พัฒนา อบต.เพียงได	1	0.8	37	30.1	63	51.2	22	17.9	3.21

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วน
ตำบลในขั้นเสนอปัญหาความต้องการ โดยให้ความร่วมมือสนับสนุนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์
กรบริหารส่วนตำบล เป็นอันดับหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ 2.29 และอันดับสุด
ท้ายคือ ได้ร่วมกับประชาชนค้นหาปัญหาหรือความต้องการของหมู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อน
ข้างน้อย คือ 1.93

ขั้นร่วมกำหนดคุณภาพมาตรฐาน และแนวทางพัฒนา กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการวางแผน
พัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล โดยร่วมกับประชาชนเสนอแผนงานพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมในแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นอันดับหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อน

ข้างมาก คือ 3.14 และอันดับสุดท้ายคือ ร่วมกับประชาชนเสนอแผนงานพัฒนาเศรษฐกิจในแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ 1.64

ขั้นตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผน กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยได้ร่วมติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นอันดับหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ 3.21 และอันดับสุดท้ายคือ ได้ร่วมกับประชาชนในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาหรือความต้องการของหมู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ 2.43

ตารางที่ 8 แสดงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับ								\bar{x}	
	มาก		ค่อนข้างมาก		ค่อนข้างน้อย		น้อย			
	N	%	N	%	N	%	N	%		
1.ขั้นเสนอปัญหาความต้องการ	38	30.9	69	56.1	16	13.0	-	-	3.18	
2.ขั้นร่วมกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนา	2	1.6	95	77.2	24	29.5	2	1.6	2.79	
3.ขั้นตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผน	2	1.6	46	37.4	65	52.8	10	8.1	3.07	

จากตารางที่ 8 พบร่วม กลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลขั้นเสนอปัญหาความต้องการ เป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ 3.18 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ขั้นเสนอปัญหาความต้องการ ในระดับค่อนข้างมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีการสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาความต้องการของคน เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลรับทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนที่แท้จริง แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล รองลงมาคือขั้นตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ 3.07 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ขั้นตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผน ในระดับค่อนข้างมาก เนื่องจากองค์การ

บริหารส่วนตัวบล็อกให้โอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมในการปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตัวบล็อก ซึ่งในการวางแผนพัฒนาองค์กร บริหารส่วนตัวบล็อกนี้ องค์กรบริหารส่วนตัวบล็อกก็เปิดโอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตัวบล็อกเข่นกัน และอันดับสุดท้ายคือขั้นร่วมกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ 2.79 และคงว่าก่อตัวอย่างมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กร บริหารส่วนตัวบล็อก ขั้นร่วมกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนาในระดับค่อนข้างมาก เนื่องจาก องค์กรบริหารส่วนตัวบล็อกมีการสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางพัฒนาเช่นเดียวกับการเสนอปัญหาความต้องการ เพื่อให้ยุทธศาสตร์และแนวทาง พัฒนาเป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องและเหมาะสมมากที่สุด

จากผลการศึกษา ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กร บริหารส่วนตัวบล็อก แสดงให้เห็นว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตัวบล็อกอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นรกต ศรีรัตน (2535, บทคัดย่อ) ที่ศึกษารื่อง “การประเมินผลกระทบจากการบริหารจัดการโครงการชุมชนย่อย ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในเทศบาลเมืองปرمฯ ของกรุงเทพมหานคร” ซึ่งพบว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในด้านการริเริ่มและวางแผนอยู่ในระดับสูง อันเป็นผลมาจากการคณะกรรมการชุมชนย่อยมีทักษะดีที่สุด ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเอง โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นฝ่ายให้การสนับสนุน

ตอนที่ 4 หากความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา องค์กรบริหารส่วนตัวบล็อกกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กร บริหารส่วนตัวบล็อก

ตารางที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล

ตัวแปร	ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผน พัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล			
	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ	ระดับนัยสำคัญ	ผลการศึกษา
ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหาร ส่วนตำบล	123	0.119	0.189	ไม่มีความ สัมพันธ์

จากตารางที่ 9 การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนต่ำบลกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนต่ำบลมีความสัมพันธ์กัน พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนต่ำบลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนต่ำบลของกลุ่มตัวอย่างในระดับต่อไป ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนต่ำบลกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนต่ำบลได้ค่ามั่นคงลิทท์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.119 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.189

จากผลการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล แสดงให้เห็นว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตลอดถึงกับผลการศึกษาของ ชนิษฐา ศรีนนท์ (2544) เรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนย่อยต่อการวางแผนพัฒนาเทศบาลนครนนทบุรี” ที่พบว่าความรู้ความเข้าใจในการวางแผนพัฒนาเทศบาล ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเทศบาล ซึ่งระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในระดับต่ำ อย่างไม่มี

นัยสำคัญทางสังคม อาจเนื่องมาจากการบริหารส่วนต้นที่มีการสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนต้นบล โดยไม่มีการกำหนดปัจจัยส่วนบุคคล คือ ประชาชนทุกคนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนต้นบลได้ ตามหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ว่าองค์การบริหารส่วนต้นบลจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนต้นบล และต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาหรือเป้าหมายพัฒนาฯขององค์การบริหารส่วนต้นบล กล่าวคือ เป็นการหล่อหลอมความต้องการของประชาชนที่หลากหลาย เพื่อกำหนดเป็นภาพแห่งความสำเร็จที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้ ดังนั้นจึงทำให้ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนต้นบล ไม่สามารถเป็นตัวกำหนดระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนต้นบลได้

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษารื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลลวจหัว อำเภอแกลง จังหวัดยะง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการวางแผนพัฒนาตำบล และระดับในการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล และความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการวางแผนพัฒนาตำบลกับระดับในการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล

การศึกษารี้นี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยผู้ศึกษาใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเป็นแบบสอบถาม ชี้แจงเบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ของประชาชน และแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวัดระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลลวจหัว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนที่เป็นสมาชิกหมู่บ้านในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลลวจหัวและเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์กรบริหารส่วนตำบลลวจหัว อำเภอแกลง จังหวัดยะง จำนวน 123 คน

สรุปผลการศึกษา

1.ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นประชาชนที่เป็นสมาชิกประชาชนหมู่บ้านในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลลวจหัวและเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์กรบริหารส่วนตำบลลวจหัว อำเภอแกลง จังหวัดยะง จำนวน 123 คน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 73.2 และเพศหญิงร้อยละ 26.8 กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ร้อยละ 51.2 รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 23.6 ช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 9.8 ต่อ

มาก็อีกช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 8.1 และอันดับสุดท้ายคือช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปีลงไป ร้อยละ 1.6 ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 69.1 รองลงมาคืออาชีพค้าขาย ร้อยละ 16.3 อาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 4.9 อาชีพรับราชการหรือธุรกิจบริษัทเอกชน ร้อยละ 4.1 อาชีพอื่นๆ ร้อยละ 3.2 และอันดับสุดท้ายคือประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน ร้อยละ 2.4 และส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 43.1 รองลงมาคือ 5,000 - 10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 42.3 ต่อมาก็อีกต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 11.4 และอันดับสุดท้ายคือ 20,001 - 30,000 บาทต่อเดือน แต่มาถูกกว่า 30,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน ร้อยละ 1.6

2. การมีความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

ความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของกลุ่มตัวอย่างด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชนมีคะแนนต่ำสุด 4 คะแนน สูงสุด 10 คะแนน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.07 ด้านแผนพัฒนาตำบลมีคะแนนต่ำสุด 3 คะแนน สูงสุด 6 คะแนน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.13 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งในเรื่องของความรู้ในด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน และความรู้ด้านแผนพัฒนาตำบล โดยมีความรู้ด้านแผนพัฒนาตำบลเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ 3.80 รองลงมาคือ ด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ 3.59

จากการที่ความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ทั้งในเรื่องของความรู้ในด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน และความรู้ด้านแผนพัฒนาตำบล โดยมีความรู้ด้านแผนพัฒนาตำบลเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนพัฒนาตำบล และนบทบาทหน้าที่ของประชาชนให้กับประชาชนได้รับทราบข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ทั้งจากการประชาสัมพันธ์ข้อมูลผ่านทางหอกระจายข่าวของตำบล และการประชาสัมพันธ์ผ่านทางป้ายประกาศแจ้งข่าวของตำบล ซึ่งจากผลการศึกษาที่พบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจด้านแผนพัฒนาตำบลมากกว่าด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนพัฒนาตำบลมากกว่าด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลได้เห็นถึงความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลต้องทำการจัดทำให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่สานักงานกลุ่มส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

3. การมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

จากการศึกษา การมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า การมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในขั้นตอนปัญหาความต้องการ โดยให้ความร่วมมือสนับสนุนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมากเป็นอันดับหนึ่ง แต่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ 2.29 และอันดับสุดท้ายคือ ได้ร่วมกับประชาชนคืนหาปัญหาหรือความต้องการของหมู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ 1.93 ขั้นร่วมกำหนดดยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนา ก่อให้เกิดความร่วมมือส่วนตัวอย่างมาก คือ 3.14 และอันดับสุดท้ายคือ ได้ร่วมกับประชาชนเสนอแผนงานพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นอันดับหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ 3.14 และอันดับสุดท้ายคือ ได้ร่วมกับประชาชนเสนอแผนงานพัฒนาเศรษฐกิจในแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ 1.64 ขั้นตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผน ก่อให้เกิดความร่วมมือส่วนตัวอย่างมาก คือ 3.21 และอันดับสุดท้ายคือ ได้ร่วมกับประชาชนในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาหรือความต้องการของหมู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ 2.43

ระดับการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของกลุ่มตัวอย่าง ขั้นตอนปัญหาความต้องการ มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ 3.18 รองลงมาคือขั้นตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ 3.07 และอันดับสุดท้ายคือขั้นร่วมกำหนดดยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ 2.79

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล แสดงให้เห็นว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ต้องคล้องกับผลการศึกษาของ มนกต ศรีรัตน (2535, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง “การประเมินผลกระทบต่อการบริหารจัดการ โครงการชุมชนย่อย ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในเทศบาลเมืองปริมพาลของกรุงเทพมหานคร” ซึ่งพบว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในด้านการบริการและวางแผนอยู่ในระดับสูง อันเป็นผลมาจากการชุมชนยอมรับศักดิ์ศรี ถ้วนไหญ์เห็นด้วยกับการที่ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเอง โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นฝ่ายให้การสนับสนุน

จากการศึกษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีการสนับสนุน

ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดคิวสัยทัศน์การพัฒนาหรือเป้าหมายพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นการหล่อหลอมความต้องการของประชาชนที่หลากหลาย

4. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

ผลการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลตัวอย่างเช่นในระดับต่ำอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.119 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.189 แสดงว่าระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถเป็นตัวกำหนดระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ อาจเนื่องมาจากการบริหารส่วนตำบลมีการสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่มีการกำหนดปัจจัยส่วนบุคคล คือประชาชนทุกคนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ ตามหลักการมีส่วนร่วมของประเทศ ที่ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดคิวสัยทัศน์การพัฒนาหรือเป้าหมายพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล กล่าวคือ เป็นการหล่อหลอมความต้องการของประชาชนที่หลากหลาย เพื่อกำหนดเป็นภาพแห่งความสำเร็จที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้ ดังนั้นจึงทำให้ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถเป็นตัวกำหนดระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงาน

1. องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการประชาสัมพันธ์รณรงค์สร้างจิตสำนึกรักในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกรักการรักท้องถิ่น โดยร่วมพัฒนาห้องถิ่นของตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครึ่งต่อไป

1. ควรศึกษาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างกันของผลการศึกษา และปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างนั้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรรมการปักครอง กองราชการส่วนตำบล. (2543). ผู้มีการปฏิบัติงานการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อสารรักษากิตติแคน.

กรรมการปักครอง สำนักงานพัฒนาเมือง. (2534). คำแนะนำการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล. ม.ป.ป.

กรมพัฒนาชุมชน กองวิจัยและประเมินผล. (2528). รายงานการวิจัยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาชุมชนของประชาชนบ้านหมู่ จังหวัดพะนุช. กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย.

กลุ่มสังคมศาสตร์สารารัตน์. (2525, พฤศจิกายน-ธันวาคม). การมีส่วนร่วมของชุมชน: จุดอ่อนของงานสารารัตน์. สารสารสังคมพัฒนา, 10 (6), หน้า 21.

การจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปักครองส่วนท้องถิ่น. (2546, 14 พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 14-43.

ชนิษฐา ศรีนันท์. (2544). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนย่อต่อการวางแผนพัฒนา. ปัญหาพิเศษ (รป.ม.), บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เจมส์ก็อดด์ ปีนทอง. (2525). การระดมประชาชุมเพื่อการพัฒนาชุมชนบท. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชูเกียรติ เปี้ยงศรี. (2543). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนย่อต่อศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองระยอง จังหวัดระยอง. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหานักวิชาชีพ สาขาวิทยาศาสตร์บัณฑิต โภชนาญาณสารารัตน์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชูสักก์ เกียงตรง. (2520). การบริหารการปักครองท้องถิ่นเปรียบเทียบ กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศิริก ฤกษ์สาหาราย. (2524). การพัฒนาชุมชนบท: นညั不住การพัฒนาสังคมและแนวความคิดดำเนินปั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เดชา เกศวิลัย. (2540). ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการดำเนินงานโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหานักวิชาชีพ (สารารัตน์ศาสตร์) สาขาวิชาเอกการบริหารโรงพยาบาล, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล

ติน ปรัชญพุทธ์. (2542). ทฤษฎีองค์การ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ธงชัย สันติวงศ์. (2536). การวางแผน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ธัชฤทธิ์ ปานรักษ์ (2540). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณี อบต. ในเขตอำเภอภาษี

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์มหานบัณฑิต คณะพัฒนาสังคม,
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ເຈີຍຮ້າຍ ບູຮພນກ. (2532). ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊັ້ນຊັ້ນໃນກິດຈະກຳສຸກົນທີ່ກຳນົດ
ທາງສາທາລະນະລຸ່ມສູງລູ່ງ ຈຶ່ງກຳຕະຫຼອງ. ວິທະນີພົນທົບວິທະນີພົນທົບ, ບັນຫຼິກ
ວິທະນີລັບ, ມາວິທະນີລັບມືດດ.

ນີ້ ດີມຮູບຮຽງ. (2546). ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາກນໃນກາງວາງແຜນພັດທະນາອັນກົດບໍລິຫານ
ຕໍ່ມະນາຄອນເທິຍ ອຳເກອດຕັ້ງທີ່ນ ຈຶ່ງກຳຫລຸນຸ້ມ. ປັນຍາພິເສດຍ (ຮປມ.), ບັນຫຼິກວິທະນີລັບ,
ມາວິທະນີລັບມືດດ.

ນິກາຮົມ ເກີຍຕິສູບ. (2539). ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາກນໃນກາງແກ້ໄຂປັນຍາຍະນຸລົດໂອຍໃນບໍລິຫານ
ທະນາຄາດເມື່ອຫລຸນຸ້ມ. ການນິພນະສິລປະສົງມະນຸດທີ່ກຳນົດ ສາຂາວິທະນີໂຍນາຍແລກວັດກາ
ທະນາຄາດສິ່ງແວດດັ່ນ, ບັນຫຼິກວິທະນີລັບ, ມາວິທະນີລັບມືດດ.

ນິຮັນດີ ຂົງຈຸລືເວຍຍໍ. (2527). ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາກນໃນກາງພັດທະນາ. ກຽມງາຫາພາ: ຜົດຕື່ໄກກຣ
ກາຮົມພິມພົບ.

ນາຮັນ ເລີສໄຟສາດ. (2542). ການຄ່ານິນ ໂກງການເມື່ອນໍາເອຸ່ມ ກົດຕື່ກົມພົບທະນາຄາດເມື່ອພັນສັນຕິພົມ
ຈຶ່ງກຳຫລຸນຸ້ມ. ການນິພນະສິລປະສົງປະສົງມະນຸດທີ່ກຳນົດ ສາຂາວິທະນີໂຍນາຍສາທາລະ,
ບັນຫຼິກວິທະນີລັບ, ມາວິທະນີລັບມືດດ.

ເປົ້າຢັ້ງກົດ ຕັນນິຮັດ. (2540). ປັນຍາການຈັດກຳນົດພັດທະນາຮະບານກົດ 5 ປີ (ພ.ກ.2535-2539)
ຂອງທະນາຄາດຕໍ່ມະນຸດທີ່ກຳນົດ ອຳເກອດກຳນົດ ຈຶ່ງກຳຕະຫຼອງ. ການນິພນະສິລປະສົງປະສົງມະນຸດ
ມະນຸດທີ່ກຳນົດ, ຄະວັດຖຸຄາສົກ ມາວິທະນີລັບມືດດ.

ເພື່ອງຄວີ ເປົ້າຢັ້ງກົດ. (2542). ໂກງການຕໍ່ມະນຸດທີ່ກຳນົດ ເພື່ອງໃນວິໄລກາສພະບາຫ
ສາມເຄື່ອງພະເຈົ້າອຸ່ນໜ້າ ຖະໜາຍພະເຈົ້າອຸ່ນໜ້າ ຖະໜາຍພະເຈົ້າອຸ່ນໜ້າ ຖະໜາຍພະເຈົ້າອຸ່ນໜ້າ 6 ຮອບ. ກຽມງາຫາພາ: ຊຽບຮັກຍົກການພິມພົບ.

ພັດທະນະ ເລະໂມຍ. (2539). ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາກນໃນອັນກົດບໍລິຫານ ສິກົນ
ກົດຕື່ຈັງກຳຫລຸນຸ້ມ. ການນິພນະສິລປະສົງພັດທະນາບັນຫຼິກ, ຄະພັດທະນາສັງຄມ,
ສາຂາບັນພັດທົບພັດທະນາບັນຫຼິກພັດທະນາບັນຫຼິກ.

ພັດທະນະ ບູຮພນກ. (2527). ການສ້າງພັດທະນະໂຄຍບນວນການພັດທະນາຊັ້ນຊັ້ນ. ກຽມງາຫາພາ: ໄກຍ
ວັດທະນາພານີ້.

ພິຮພດ ໄກຍພົບ. (2539). ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາກນໃນໂກງການຮັກຍາການປ່ອດກັບກື່ງກັບ
ຊື່ວິຕ່າງໆ ແລະ ທະວັດທີ່ກຳນົດຂອງປະຊາກນ : ສິກົນກົດຕື່ມະນຸດທີ່ກຳນົດ ອຳເກອດ
ກະທຸນແບນ ຈຶ່ງກຳຫລຸນຸ້ມທະນາຄາດ. ການນິພນະສິລປະສົງບັນຫຼິກພັດທະນາບັນຫຼິກ, ຄະພັດທະນາສັງຄມ,
ສາຂາບັນພັດທະນາບັນຫຼິກພັດທະນາບັນຫຼິກ.

ยุวัตน์ วุฒิเมธี. (2526). หลักการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: ไทยอนุเคราะห์ ไทยการพิมพ์.

ลินิต ออยดี. (2538). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของสภาตำบล: ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างจังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดปทุมธานี. ภาคนิพนธ์ปริญญา

พัฒนาบริหารศาสตร์มนابุปัจจิต, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ศักดิ์สิทธิ์ แย้มศรี. (2543). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำกับดูแลในเขตองค์กรบริหารส่วน

ส่วนตำบลของปรือ อำเภอทางตอน จังหวัดชลบุรี. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์

มหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศิริวรรณ เศรีรัตน์. (ม.ป.ป.). องค์การและการจัดการ: ลักษณะและอุดมุ่งหมายของการวางแผน. กรุงเทพฯ: ชีระฟิล์ม และ ไฟท์เก็ต.

สุจินต์ ดาววิรากุล. (2527). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาหมู่บ้าน: ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านชุมชนเล็กการประกวดหมู่บ้านดีเด่นระดับจังหวัดของจังหวัด
นครสวรรค์. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มนابุปัจจิต, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมชาย ศิริสมบัติ. (2545). การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาเทศบาลไปสู่ “เมืองน่า
อยู่”: ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองบ้านบึง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี. ภาคนิพนธ์รัฐ
ประศาสนศาสตร์มนابุปัจจิต, สาขาวิหารงานทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
บูรพา.

สารอุช น้อยใจบุญ. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรบริหารส่วน
ตำบล: กรณีศึกษาบ้านสาระ โงก หมู่ที่ 1 ตำบลสาระ โงก อำเภอบ้านคล้า จังหวัด
ยะลาเชิงเทรา. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มนابุปัจจิต, สาขาวิหารงานทั่วไป, บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุนิษ เหมะประستิท. (2536). สถิติประยุกต์เพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

อนันต์ เกตุวงษ์. (2515, มกราคม). การวางแผนกับการพัฒนา. รัฐศาสตร์นิเทศ, 7 (1), หน้า 5.

อนุภาพ ถิรลดา. (2528). การวิเคราะห์เชิงสมมติฐาน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา
ชุมชน: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอพิมุขมังหาร จังหวัดอุบลราชธานี. สารนิพนธ์รัฐศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิหารรัฐกิจ, คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Payakapan, S. (1980). *People's participation in slum improvement : A case study of wat sroi thong
slum in bangkok*. Pathumthani : Asian Institute of Technology.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลลังหัว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

1. อายุบันท่านมีอาชญากรรม

- 1. ต่ำกว่า 20 ปี ลงไป
- 2. 21-30 ปี
- 3. 31-40 ปี
- 4. 41-50 ปี
- 5. 51-60 ปี
- 6. 60 ปีขึ้นไป

2. เนต

- 1. ชาย
- 2. หญิง

3. อาชีพ

- 1. รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- 2. รับจ้างทั่วไป
- 3. เกษตรกรรม
- 4. ค้าขาย
- 5. ลูกจ้างบริษัทเอกชน
- 6. อื่นๆ

4. รายได้

- 1. ต่ำกว่า 5,000 บาท
- 2. 5,000 - 10,000 บาท
- 3. 10,001 - 20,000 บาท
- 4. 20,001 - 30,000 บาท
- 5. มากกว่า 30,001 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ด้านความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นและความเป็นจริง

ความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมวางแผนพัฒนา	ใช่	ไม่ใช่
<p>ด้านบทบาทหน้าที่ของประชาชน</p> <p>1. ประชาชนมีบทบาทสำคัญในการนำเสนอปัญหาความต้องการและแนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาในระดับหมู่บ้านและระดับตำบล</p> <p>2. การจัดตั้งประชาคมหมู่บ้านมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ประชาชนในเขต อบต. มีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านของตนเองและการประสานส่งเสริม ความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่น อบต. ด้วย</p> <p>3. ประชาคมหมู่บ้านสามารถพัฒนาชุมชนทุกด้านได้โดยลำพัง ไม่ต้องขอรับการสนับสนุนหรือประสานงานจาก อบต.</p> <p>4. การมีส่วนร่วมของประชาคมในการวางแผนพัฒนา อบต. เป็นวิธีการเดียวที่ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>5. การมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลปัญหาความต้องการเพื่อวางแผนพัฒนา อบต. เป็นหน้าที่ของประชาคมแต่เพียงผู้เดียว</p> <p>6. ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนา อบต. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างมากในการเสนอข้อมูลปัญหาความต้องการให้แก่ อบต.</p> <p>7. การให้ข้อมูลความต้องการแก่ อบต. เพื่อดำเนินการวางแผนพัฒนาด้านต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เป็นหน้าที่ของประชาคมหมู่บ้าน</p> <p>8. ปัญหาความต้องการต่าง ๆ ในหมู่บ้านของท่านควรให้ อบต. เป็นผู้เสนอปัญหาความต้องการและแก้ไขปัญหาหลักนั้นเอง</p>		

ความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมวางแผนพัฒนา	ใช่	ไม่ใช่
<p>9. ประชาชนหมู่บ้านสามารถเสนอปัญหาความต้องการของชุมชนที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่น ๆ ได้โดยตรงไม่ต้องผ่าน อบต. ก็ได้</p> <p>10. อบต. สามารถวางแผนพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะรับฟังหรือไม่รับฟังข้อมูลปัญหาความต้องการจากประชาชนหมู่บ้านก็ได้</p> <p>ด้านแผนพัฒนาตำบล</p> <p>11. แผนพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นแผนการพัฒนาซึ่งเน้นการแก้ไขปัญหางานว่างงานของประชาชนเป็นหลัก</p> <p>12. แผนพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานเป็นการพัฒนาด้านกายภาพเกี่ยวกับสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่าง ๆ เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และอำนวยความสะดวกในหมู่บ้าน</p> <p>13. แผนงานพัฒนาแหล่งน้ำน้ำน้ำในการพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการบริโภค และอุปโภคเป็นหลักสำคัญ</p> <p>14. แผนงานพัฒนาการเมืองและการบริหารเป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ตามระบบประชาธิปไตย รวมทั้งการปรับปรุงประสิทธิภาพแก่การบริหารงานของ อบต. เพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>15. แผนงานพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เน้นการพัฒนา ซึ่งครอบคลุมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้เกิดความน่าอยู่และมีความยั่งยืน</p> <p>16. แผนพัฒนาคนและสังคม เป็นการพัฒนาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและรวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน</p>		

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นและความเป็นจริงมากที่สุด

การมีส่วนร่วม	มาก	ค่อนข้าง มาก	ค่อนข้าง น้อย	น้อย
ข้อเสนอปัญหาความต้องการ				
1. ท่านได้เข้าร่วมประชุมการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมาบานาน้อยเพียงใด				
2. ท่านได้ร่วมกับประชาชนค้นหาปัญหาหรือความต้องการของหมู่บ้านเพียงใด				
3. ท่านได้ร่วมกับประชาชนเสนอปัญหาหรือความต้องการของหมู่บ้านเพียงใด				
4. ท่านได้ร่วมเป็นกรรมการหรือร่วมคัดเลือกผู้แทนประชาชนเพื่อเป็นคณะกรรมการการพัฒนาของ อบต.ในการจัดทำแผนพัฒนา อบต.เพียงใด				
5. ท่านคิดว่าท่านได้ให้ความร่วมมือสนับสนุนในการจัดทำแผนพัฒนา อบต.เพียงใด				
ข้อร่วมกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทาง				
พัฒนา				
6. ท่านได้ร่วมกับประชาชนเสนอแผนงานพัฒนาคนและสังคมในแผนพัฒนา อบต.เพียงใด				
7. ท่านได้ร่วมกับประชาชนเสนอแผนงานพัฒนาเศรษฐกิจในแผนพัฒนา อบต.เพียงใด				

การมีส่วนร่วม	มาก	ค่อนข้าง มาก	ค่อนข้าง น้อย	น้อย
8. ท่านได้ร่วมกับประชาคมเสนอแผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในแผนพัฒนา อบต. เพียงได				
9. ท่านได้ร่วมกับประชาคมเสนอแผนงานพัฒนาแหล่งน้ำในแผนพัฒนา อบต. เพียงได				
10. ท่านได้ร่วมกับประชาคมเสนอแผนงานพัฒนาการเมืองการบริหารในแผนพัฒนา อบต. เพียงได				
11. ท่านได้ร่วมกับประชาคมเสนอแผนงานพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ในแผนพัฒนา อบต. เพียงได				
<u>ขั้นตรวจสอบความถูกต้องและความหมายของแผน</u>				
12. ท่านได้ร่วมกับประชาคมในการจัดทำด้วยความสำคัญของปัญหาหรือความต้องการของหมู่บ้านเพียงได				
13. ท่านได้ร่วมตรวจสอบความถูกต้องของ แผนพัฒนา อบต. เพียงได				
14. ท่านได้ร่วมคิดตามการดำเนินงานตาม แผนพัฒนา อบต. เพียงได				

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ขององค์การบริหารส่วนตำบลลังหว้า

ตำบลลังหว้าตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอแก่งคอย ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอแก่งคอย 4 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 10 นาที และอยู่ห่างจากจังหวัดระยอง ประมาณ 43 กิโลเมตร

อาณาเขต	ทิศเหนือ	ขาด	ตำบลทางเกวียน
	ทิศตะวันออก	ขาด	เทศบาลตำบลทางเกวียน
	ทิศใต้	ขาด	ตำบลเนินฟ้า
วังจันทร์	ทิศตะวันตก	ขาด	ตำบลกระเจด อำเภอเมืองและอำเภอ

* สภาพทั่วไป

◆ เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลลังหว้ามีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 59.21 ตาราง

กิโลเมตร หรือ

ประมาณ 37,006 ไร่

◆ ภูมิประเทศ

เป็นที่ราบลับที่ดอน ลับกันเป็นลูกคลื่น

◆ จำนวนหมู่บ้าน

แบ่งการปกครองออกเป็น 13 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านศาลาอักษะ

หมู่ที่ 3 บ้านหนองน้ำบุ่น

หมู่ที่ 5 บ้านวังหิน

หมู่ที่ 7 บ้านชากระไคร

หมู่ที่ 9 บ้านหนองกว้าง

หมู่ที่ 11 บ้านหนองรี

หมู่ที่ 13 บ้านวังศิลา

หมู่ที่ 2 บ้านวังหว้า

หมู่ที่ 3 บ้านเจริญสุข

หมู่ที่ 6 บ้านเขาดิน

หมู่ที่ 8 บ้านเนินหย่อง

หมู่ที่ 10 บ้านเขาหินแท่น

หมู่ที่ 12 บ้านหนองหอย

- จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต. เต็มทั้งหมู่บ้าน 10 หมู่ ได้แก่หมู่ที่ 2,3,5,6,7,8,9,10,12
- จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต. เต็มบางส่วน 3 หมู่ ได้แก่หมู่ที่ 1,4,11

◆ ห้องคันอื่นในตำบล (แสดงจำนวนเทศบาลและสุขาภิบาลในตำบล)

- จำนวนเทศบาล 1 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลเมืองแกลง
- จำนวนสุขาภิบาล 1 แห่ง

◆ ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น 8,756 คน แยกเป็นชาย 4,239 คน หญิง 4,517 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 148 คน/ตารางกิโลเมตร

* สภาพทางเศรษฐกิจ

◆ อาชีพ

อาชีพส่วนใหญ่ของประชากร คือ ทำสวนผลไม้และสวนยาง โดยแยกรายละเอียดการประกอบอาชีพ ได้ดังนี้

- ทำนา	จำนวน	20	ครัวเรือน
- ทำสวนผลไม้	จำนวน	750	ครัวเรือน
- ทำสวนยาง	จำนวน	672	ครัวเรือน
- เดียงสักว์	จำนวน	68	ครัวเรือน
- รับจ้าง	จำนวน	140	ครัวเรือน
- รับราชการ	จำนวน	79	ครัวเรือน
- ค้าขาย	จำนวน	81	ครัวเรือน
- ทำไร่	จำนวน	6	ครัวเรือน

◆ พืชเศรษฐกิจ

ดำเนลังหวัดมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ดังนี้

- ยางพารา	จำนวน	15,194	ไร่
- ทุเรียน	จำนวน	11,041	ไร่
- เมะ	จำนวน	335	ไร่
- มังคุด	จำนวน	474	ไร่

- มะม่วง	จำนวน	237	ไร่
- มะพร้าว	จำนวน	10	ไร่
- ขันนุน	จำนวน	81	ไร่
- ลองกอง	จำนวน	97	ไร่
- มันสำปะหลัง	จำนวน	78	ไร่
- สับปะรด	จำนวน	76	ไร่
- ชีว	จำนวน	125	ไร่

◆ หน่วยธุรกิจในเขต อปศ.

- ธนาคาร		แห่ง
- โรงแรม		แห่ง
- บ้านน้ำมันและก๊าซ	3	แห่ง
- โรงงานอุตสาหกรรม	8	แห่ง
- โรงสี		แห่ง

* สถาบันทางสังคม

◆ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา	7	แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา	-	แห่ง
- โรงเรียนอาชีวศึกษา	1	แห่ง
- โรงเรียน / สถาบันชั้นสูง	-	แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	2	แห่ง

◆ สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด / สำนักสงฆ์	7	แห่ง
- มัสยิด	-	แห่ง
- ศาลาเจ้า	2	แห่ง
- โบสถ์คริสต์	-	แห่ง

◆ การสาธารณสุข

- โรงพยาบาลของรัฐขนาด	-	เตียง	-	แห่ง
- สถานีอนามัยประจำตำบล / หมู่บ้าน	3			แห่ง

- สถานพยาบาลอุบัติเหตุ 1 แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน 1 แห่ง
- อัตราการใช้สัมภาระน้ำ 100 เกอร์เช็นต์

◆ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ 1 แห่ง
- สถานีดับเพลิง 1 แห่ง

◆ มวลชนจัดตั้ง

- ลูกเสือชาวบ้าน 4 รุ่น 1,250 คน
- ไทยอาสาป้องกันชาติ 1 รุ่น 105 คน
- กองทุนเพื่อความมั่นคง - รุ่น - คน
- อื่นๆ (ระบุ) - รุ่น - คน

* สภาพทางโครงสร้างพื้นฐาน

◆ การคมนาคม

ดำเนินการสำรวจเส้นทางที่ใช้ในการคมนาคมติดต่อกับอำเภอแกลง โดยรถยกด้วย

ส่วนตัว และมีรถโดยสารประจำทางจากตำบลถึงจังหวัดระยะ

เส้นทางการคมนาคมในตำบลหัวทังหมด 98 สาย แยกเป็น

- ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก, เสริมไม้ไผ่ จำนวน 12 สาย ระยะทาง 3.47 กิโลเมตร
- ถนนดิน坚实 จำนวน 15 สาย ระยะทาง 54.71 กิโลเมตร
- ถนนดินหิน จำนวน 71 สาย ระยะทาง 83.32 กิโลเมตร

◆ การโทรคมนาคม

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 1 แห่ง
- สถานีโทรศัพท์ 1 แห่ง
- โทรศัพท์ ครัวเรือน

◆ การไฟฟ้า

ครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้จำนวน 1,782 ครัวเรือน

ครัวเรือนไม่มีไฟฟ้าใช้จำนวน

11 ครัวเรือน

* สภาพทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

◆ แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำดับที่	ชื่อแหล่งน้ำ	ที่ตั้ง(หมู่ที่)	ระยะทาง, เมตร
1.	คลองวังหว้า	1,2,8	28,000 เมตร
2.	คลองวังกิน	5	12,000 เมตร
3.	คลองเขาหินแห่น	10	5,000 เมตร

◆ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ลำดับที่	ชื่อแหล่งน้ำ	ที่ตั้ง(หมู่ที่)	ลักษณะการใช้งาน
1.	สระน้ำวังหว้า	1	ใช้การเกษตร
2.	สระน้ำวัดวังหว้า	2	ใช้อุปโภค
3.	สระน้ำหนองนำบุ่น	3	ใช้อุปโภค
ลำดับ	ชื่อแหล่งน้ำ	ที่ตั้ง(หมู่ที่)	ลักษณะการใช้งาน
4.	สระน้ำกรมพัฒนาที่ดิน	4	ใช้การเกษตร
5.	สระน้ำหนองยาเย็น	5	ใช้การเกษตร
6.	สระน้ำพงเจ็ก	6	ใช้อุปโภค
7.	สระน้ำร่างตาแพน	6,9	ใช้การเกษตร
8.	สระน้ำหนองแบบ	7	ใช้อุปโภค
9.	สระน้ำบ้านชากระไคร	7	ใช้อุปโภค
10.	สระน้ำร่างตาแพน	8	ใช้การเกษตร
11.	สระน้ำหนองกว้าง	9	ใช้อุปโภค
12.	สระน้ำหนองกระโทก	9	ใช้การเกษตร
13.	สระน้ำหนองรี	11	ใช้อุปโภค
14.	สระน้ำหนองหอย	12	ใช้อุปโภค
15.	สระน้ำหนองหว้า	13	ใช้อุปโภค

◆ แหล่งที่มาที่สร้างขึ้น

- ฝ่าย	11	แห่ง
- บ่อน้ำดื่ม	1,457	แห่ง
- บ่อबाचाल	130	แห่ง
- อื่นๆ (ระบุ)	-	แห่ง

◆ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

ส่วนป่าสารภารณะ	จำนวน	แห่ง
	1	แห่ง

* สภาพทางการเมืองและการบริหาร

ก. ศักยภาพขององค์กรบริหารส่วนตำบล

1. จำนวนบุคลากร	7 คน
ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล	4 คน
ตำแหน่งในส่วนการคลัง	5 คน
ตำแหน่งในส่วนโยธา	3 คน
2. ระดับการศึกษา	
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2 คน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค	- คน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	3 คน
ปริญญาตรี	4 คน
ปริญญาโท	1 คน
3. รายได้ขององค์กรบริหารส่วนตำบล	

ประจำปีงบประมาณ 2545 ประมาณการ	4,531,815.05 บาท
- รายได้ที่องค์กรบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง	659,844.24 บาท
- รายได้ที่ส่วนราชการต่างๆ จัดเก็บให้	2,644,270.81 บาท
- เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	1,362,597.18 บาท

ก. ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

1. การร่วมก่อตั้งของประชาชน

จำนวนกลุ่มทุกประเภท	6	กลุ่ม
กลุ่มอาชีพ	-	กลุ่ม
กลุ่มอาชีวศึกษา	6	กลุ่ม

กลุ่มอื่น ๆ กลุ่ม

2) จุดเด่นของพื้นที่ (ที่เอื้อต่อการพัฒนาตำบล)

1. ตำบลลวังหว้า มีศักยภาพในการรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการเกษตร เช่น อุตสาหกรรมผลไม้กระป่อง อุตสาหกรรมฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมค่างๆ ที่ผลิตจากยางพาราเป็นสืบ
2. ตำบลลวังหว้า มีศักยภาพเกี่ยวกับการเกษตรสูงมีการปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา มันสำปะหลัง ผลไม้หลากหลายชนิด
3. ตำบลลวังหว้า มีศักยภาพด้านการก่อสร้างที่อยู่อาศัยรองรับประชาชนและมีศักยภาพในการขยายตัวหน่วยราชการ

ประวัติย่อของผู้ศึกษา

ชื่อ – สกุล

วัน เดือน ปี เกิด

สถานที่เกิด

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

นางสาวอรุณรัตน์ แจ่มใส

24 ตุลาคม พ.ศ. 2525

อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

3 ซอย 2 ถนน เพชบานา พัฒนา 1

ตำบลเหมือง อำเภอเมือง

จังหวัดชลบุรี 20130

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540

พ.ศ. 2543

พ.ศ. 2544

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจาก

โรงเรียนสาธิต “พินุสบันเพ็ญ” มหาวิทยาลัย

บูรพา

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากโรงเรียนสาธิต “พินุสบันเพ็ญ” มหาวิทยาลัย

บูรพา

เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สาขาวิชาพัฒนาชุมชน